

“Hvert træ i skoven vil falde”

Den 7. oktober 2020 (EIRNS) – Den 27. juli 2017 udgav LaRouche en rapport med titlen “Hvert træ i skoven vil falde”. Bill Binney, fhv. teknisk chef for USA’s NSA (Det Nationale Sikkerhedsagentur), havde da netop frigivet det kriminaltekniske bevis for, at historien om ‘russisk hacking’ af e-mails tilhørende det demokratiske partis nationale komite (DNC) og leveringen af disse e-mails til Julian Assanges Wikileaks var et svindelnummer.

Binney beviste der slet ikke havde været et hack, men at det rent faktisk var en læk fra en insider, sandsynligvis en demokrat, der var rasende over, at DNC havde saboteret en af sine egne kandidaters (Bernie Sanders) præsidentkampagne, for at sikre nomineringen af en anden (Hillary Clinton).

Rapporten citerede Schiller-Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche: “Vi er nået et punkt, hvor vi kan tilintetgøre hele Trump-Russiagate svindelnummeret på begge sider af Atlanterhavet og skifte den strategiske dynamik fra defensiv til offensiv. Denne offensiv vil sige at begrave Wall Street og Londons morderiske spekulative system og bringe USA og Europa ind i et samarbejde med Kina og Rusland i Bælt og Vej-initiativet”.

Nu, mere end tre år senere, er disse træer endelig klar til at falde takket være indsatsen fra præsident Donald Trump og hans nye direktør for den nationale efterretningstjeneste John Ratcliffe, der er begyndt at frigive dokumenterne der beviser forbrydelsen. Det vigtigste i blandt de der blev frigivet tirsdag er den håndskrevne note skrevet af den korrupte John Brennan, Obamas CIA chef, blev skrevet efter at Brennan havde orienteret Obama om, at Hillary Clinton (i Brennans ord) havde godkendt “et forslag fra en af hendes udenrigspolitiske

rådgivere, om at bagvaske Donald Trump ved at vække en skandale med den påstand, at Ruslands sikkerhedstjeneste var indblandet”.

Et andet frigivet memo, adresseret til tidl. FBI direktør James Comey og FBI agent Peter Strzok, to ledere af Russiagate kupforsøget, var fra en leder i en CIA indsatsrapport, som sagde, at Hillary Clinton havde godkendt en plan “vedrørende præsidentkandidat Donald Trump og russiske hackers underminering af valget, som en måde at distrahere offentligheden fra hendes brug af en privat e-mail server”. Obama var medvidende lige fra starten.

Som Trump tweetede i går “Kan ikke forstå, at disse svindlere endnu ikke er blevet retsforfulgt. Ynkeligt!”. Men Trump skrev også i et tweet “Jeg har for længst frigivet al information om Russia-fup skandalen. Desværre for vores land har folk handlet meget langsomt, især fordi det måske er den største politiske forbrydelse i vores nations historie. Agér nu!!”

Det er bemærkelsesværdigt at LaRouchePAC udstedte en underskriftindsamling i juni 2018 med titlen “Præsident Trump: Offentliggør alle dokumenter og al information om britisk undergravning af din kampagne”.

Her har vi ikke blot med forbrydelser begået af Obama og hans efterretningstjenester at gøre, men med de vedblivende forbrydelser af folk i efterretningstjenesterne i dag.

På den ene side har vi tidl. CIA direktør og nuværende Udenrigsminister Michael Pompeo og hans kammerat forsvarsminister Mark Esper såvel som FBI direktør Christopher Wray, som sammen har gjort alt, hvad der stod i deres magt for at forpurre præsident Trumps forsøg på at afslutte de “uendelige krige” og oprette venskabelige forhold med Rusland og Kina.

Da Pompeo var CIA direktør blev han, på Trumps opfordring, informeret af Bill Binney om svindelnummeret bag DNCs “hacking historie”, men Pompeo sørgede for at Binneys bevismateriale

hverken nåede præsidenten eller massemedierne (som Præsident Trump kalder "the lamestream media").

Så er der den nuværende CIA direktør, Gina Haspel, som var chef for CIA-basen i London fra 2014 til 2017, hvor hun hjalp til med at fremstille løgnene om Trumps "hemmelige samarbejde" med Rusland. Chris Farrell fra Judicial Watch, og en tidligere militær efterretningsagent, udgav en rapport den 6. oktober ved navn "Analyse: CIA direktør Gina Haspel og den britiske rolle i anti-Trump plottet" (<https://worldisraelnews.com/analysis-cia-director-gina-haspel-and-the-british-role-in-the-anti-trump-plot/>). Haspel mistænkes nu for at være nøglepersonen, der blokerer for Trumps gentagne krav om at frigive alle Russiagate-dokumenterne "uden ændringer!" (som Trump understregede).

Trump er klar over sabotagen fra hans administration. Han har allerede åbent fordømt det "militærindustrielle kompleks" og identificeret lederskabet af Pentagon som værende ansvarlig for ikke at adlyde hans ordrer om at bringe en ende på de "uendelige krige".

Han ser ud til at tøve med at smide dem og skurkene fra efterretningstjenesten ud inden valget. Men ligesom LaRouchePAC brød igennem med Bill Binneys afsløring af Russia-fupnummeret, bryder vi nu igennem med historien om militærkupplanerne, udklækket af det demokratiske partis lederskab og de generaler, som gav os de sidste to årtiers morderiske regimeskifte krige – bogstavelig talt har hundredetusindvis af folk over hele verden hørt forhenværende Oberst Richard Black dokumentere de kriminelle forberedelser til at fjerne præsidenten ved brug af magt.

Se "En stærk advarsel om et forestående kup; opspor og arrester de sammensvorne!"
<https://larouchepac.com/20200916/stark-warning-impending-coup-track-and-arrest-conspirators>

Faren for en global krig øges dagligt, så længe den "femte kolonne" har frie hænder til at spille deres dødelige spil.

Trump arbejder på det, men som vi har set det før både på udenrigs- og indenrigsområdet bliver hans instrukser ofte ignoreret.

Nu da hele den kriminelle kabale og deres britiske partnere i stigende grad er afsløret af præsidenten for verdenen – som de også de sidste mange år er blevet udpeget og afsløret af LaRouche bevægelsen – er det op til den amerikanske befolkning, og folk med god vilje i resten af verden, at demonstrere over for præsidenten, at han har fuld opbakning til at “vælde alle træerne i skoven”.

Spændingerne tager til – Ledernes topmøde er presserende

Den 26. juli (EIRNS) – Da sikkerhedspersonalet fra det amerikanske udenrigsministerium brød ind i det kinesiske konsulat i Houston, blot få timer efter 72 timers fristen for fraflytning udløb, rømmedes det amerikanske konsulat i Chengdu hurtigt for at overholde den gensidige frist på 72 timer, som Beijing pålagde mandag. Lederartiklen i Global Times spørger: “Hvor længe vil den nuværende kinesisk-amerikanske konfrontation fortsætte? Vil en ny kold krig tage form? Vil der være militære konflikter, og vil de mulige sammenstød udvikle sig til storstilet militær konfrontation mellem de to”? Man konkluderer: “Tragedierne i 1910’erne og 1930’erne må ikke gentages”.

Schiller Instituttet sponsorerede indenfor de seneste tre dage to internationale fora med den tidligere tekniske direktør for NSA, William Binney, der gennemgik sit bevis for at

efterretningssamfundets påstand om russisk indblanding i valget i 2016 var en skrøne, og forlangte en ende på NSA's overvågningsregime samt fængsling af gerningsmændene bag denne kriminelle politik. Endvidere implicerede Binney også udenrigsminister Mike Pompeo i det fortsatte kupforsøg mod præsident Donald Trump og beskrev sin briefing til den daværende CIA-direktør Pompeo om bedrageriet med "russisk indblanding", hvilket Pompeo ignorerede, idet han i stedet godkendte Obama-efterretningsholdets løgn om, at Rusland hackede Demokraternes e-mails for at hjælpe Trump med at blive valgt. Hvis der herskede nogen tvivl om, at Pompeo er en del af kampagnen mod sin egen chef, blev det manet i jorden med hans rejse til London i sidste uge, hvor han gav fuld støtte til den nuværende hetzkampagne imod Kina, der ledes af de tidligere MI6-folk Richard Dearlove og Christopher Steele – selve bagmændene for det 'russiske kupforsøg' mod Trump.

Hvad angår Pompeos vilje til at risikere en atomkrig med Kina for at bevare det britiske imperiums imperialistiske magt, skal man lytte til hans ord i London: "Og hvis vi ikke handler nu, kan vores børnebørn i sidste ende blive underlagt Det kinesiske Kommunistpartis nåde... Generalsekretær Xi er ikke bestemt til at tyrannisere i og uden for Kina for evigt, medmindre vi tillader det". For en imperialistisk oligark udgør storstilet infrastruktur udvikling gennem Bælte- og Vejinitiativet "tyranni".

Den anglo-amerikanske krigsfraktion presser stadig på for konfrontation med Rusland på trods af 'Russiagate's' tilnærmelsesvise sammenbrud. I både Washington og London beskylder militære ledere Rusland for at have affyret et "våbenlignende projektil" i rummet (uden noget forsøg for at beskrive hvad et "våbenlignende projektil" kan være), og bebuder derfor en revurdering af deres politik for militarisering af rummet. Ligesom med USA's tilbagetrækning fra ABM-traktaten og INF-traktaten blev det i første omgang erklæret, at Rusland "snyder" med traktaterne, hvilket

retfærdiggør et fuldstændigt ophør af traktaten, og fører verden ind i et nyt våbenkapløb og potentiel militær konfrontation.

I tilfældet med Rusland fortsætter præsident Trump med at imødegå provokationerne fra sit eget kabinet gennem personligt diplomati, og foretog en lang telefonsamtale med præsident Vladimir Putin den 23. juli. Samtalen dækkede mange kritiske områder – vigtigst af alt: Planer for et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, der kan bringe præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping sammen. Præsident Trump har i mange afgørende situationer demonstreret, at hans personlige møder med potentielle modstandere kan tilsidesætte den konfronterende og provokerende politik fra hans kabinet og hans militær. Aldrig har sådant personligt diplomati været mere presserende. Det demokratiske Partis lederskab, inklusive deres patetiske sandsynlige præsidentkandidat Joe Biden, udgør langt fra et alternativ til det vanvittige anti-Rusland og anti-Kina-hysteri, men lover at være endnu hårdere end Trump-administrationen.

I mellemtiden er den af Det demokratiske Parti støttede opstand, der finder sted på gaderne i USA mod Trump og imod selve nationen, optrappet endnu mere i løbet af den sidste uge. Barack Obamas personlige rolle i orkestrering og tilskyndelse til disse Jakobinske bander er ikke fordækt – men simpelthen "tredje akt" af Det demokratiske partis bestræbelser, efter "Russiagate" og "Ukraine-gate", på at vælte den amerikanske regering.

Den mangesidede krise, som civilisationen står overfor – pandemien, den økonomiske opløsning, den finansielle boble, truslen om omfattende hungersnød i Afrika, truslen om krig – kan ikke løses "én for én". "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi – Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job" giver den omfattende løsning, der både afslutter farerne og iværksætter det nødvendige nye paradigme

for menneskeheden. Det foreslåede topmøde for P5-lederne, der er aftalt, men uden en fastsat dato, er den minimale og essentielle struktur for at formidle denne akut nødvendige proces.

Roger Stone talte åbent om Lyndon LaRouche, det britiske imperiums største modstander, og skydeskive for Robert Mueller

Den 13. juli (EIRNS) – En kronik i dag af EIR's Washington-korrespondent, William Jones, udgivet af Kinas Tv-station CGTN, trak den direkte linje fra britisk efterretningsvæsenes fire år lange forsøg på at tvinge Præsident Donald Trump til at gå af – hvorunder Roger Stone kom under angreb – tilbage til de samme efterretningstjenesters fængsling og forsøg på at eliminere Lyndon LaRouche. Stone selv, som har sagt, at han lærte om Præsident Ronald Reagans interesse for LaRouches idéer, mens han ledte Reagans kampagne i New Hampshire i 1980, var selv ganske klar over forbindelsen. Han forstod, at Præsident Trump har været udsat for "LaRouche-behandlingen" fra de britiske og amerikanske efterretningstjenester; det er nu vigtigt, at præsidentens patriotiske støtter forstår dette, og at indflydelsesrige personer i Kina også forstår det.

Lyndon LaRouches program for et "stort udviklingsprojekt", den Eurasiske Landbro i 1989, og Helga Zepp-LaRouches arbejde, som førte til infrastruktur-plattformen den Nye Silkevej og Verdenslandbroen i dag, er alment kendt i Kina. Hvad der må forstås er, at LaRouche blev bagvasket og forfulgt – "seks veje fra søndag" (reference til C. Schumers "six ways from Sunday" – på et utal af måder -red.), iværksat af det britiske imperiums og USA's efterretningstjenester, fordi han udarbejdede forslag med henblik på udvikling til topmøder med stormagterne, blandt USA, Rusland, Kina og Indien. I 1980'erne arbejdede han direkte – og også bag kulisserne – for en amerikansk-sovjetisk aftale for at gøre en ende på atomkrigsterroren under doktrinen for "gensidig garanteret udslettelse" ("mutually assured destruction", MAD), gennem en ny æra med udvikling af laser-lignende systemer, både indenfor anti-misilforvar og industriel udvikling i de underudviklede nationer.

Som Jones skrev på CGTN: "Stone har ofte selv refereret til den klassiske sag om operationer mod den nu afdøde økonom og mange gange præsidentkandidat, Lyndon LaRouche. LaRouche har spillet en central rolle i at få Præsident Reagan til at indføre hvad der blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (Strategic Defense Initiative, SDI).

"LaRouche – og Præsident Reagan – anså et sådant forslag som en fredsplan, der ville hive verden væk fra den nærtforestående atomare aftrækker under doktrinen for "gensidig garanteret udslettelse"... Præsident Reagans synspunkt var det samme som LaRouches.

Hvis et forsvar mod atomvåben kunne findes, ville en sådan teknologi kun blive udviklet i samarbejde med Sovjetunionen. Mens den officielle historie fremstiller SDI som et forsøg på at give USA en strategisk overhånd over russerne, indikerer et nyligt frigivet hemmeligstemplet Nationalt Sikkerhedsdirektiv, NSDD-172, underskrevet af Reagan selv i 1985, at præsidenten var klar til at forhandle med Sovjetunionen om at opbygge et

fælles eller komplementært forsvarssystem for at beskytte begge nationer.” (Betoning i det originale.)

Det var på det tidspunkt at Robert Mueller blev ansat til at retsforfølge Lyndon LaRouche.

LaRouches metode var at finde den overbevisende fornuftsmæssige fælles interesse for topmødeforhandlinger mellem tilsyneladende fjendtlige stormagter, som også skulle gavne resten af verdens nationer. Dette var i det mindste Præsident Trumps stærke intention, da han tiltrådte embedet i 2016, hvad angår Rusland og Kina. Et britisk anstiftet krigsparti har kæmpet for at forhindre dette, gennem et kup imod ham. Nu må denne proces for et topmøde påbegyndes indenfor de næste 60 dage, for at håndtere de enorme problemer med pandemien, det økonomiske sammenbrud i adskillige nationer samt en tydelig voksende trussel for et atomart våbenkapløb og atomkrig.

Og den kursændring, som kunne komme fra en sådan ”overraskelse i september” i form af et topmøde, er også den eneste måde hvorpå Præsident Trump kunne genvælges. Han, og præsidenterne fra Rusland og Kina, bliver nødt til at forstå hvem deres fælles fjende er, og hvorfor denne, i mere end 40 år, forsøgte at ødelægge personen Lyndon LaRouche, hans navn og hans virke. Og, som Jones konkluderer, hvorfor Trump ”burde gøre det til en pointe at rense Lyndon LaRouches navn”.

**Alternativet til en mørk
tidsalder og tredje**

verdenskrig

Introduktion til Helgas tale:

DENNIS SPEED: Mit navn er Dennis Speed, og jeg vil byde jer velkommen til dagens internationale konference og webcast.

Vi vil begynde dagen med et videoudklip med den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, fra 2011. Han var hovedtaler på et panel ved en konference i Schiller Instituttet – det var i Tyskland – og navnet på panelet ved denne lejlighed var: "At redde vores civilisation fra afgrunden: Klassisk kulturs rolle. En nødvendighed for menneskeheden."

LYNDON LAROUCHE (uddrag): Hvad er det ved mennesker som gør, at de ikke bare er endnu en dyreart, klar til at blive slagtet (at uddø) når deres tid er kommet?

Svaret er et lidet kendt spørgsmål. De fleste mennesker har ikke den fjerneste idé om hvad svaret er! Rent faktisk er vores samfund styret af folk, der ikke har nogen som helst idé om hvad menneskeheden er! Det eneste de kan finde på, er en eller anden beskrivelse af et slags dyr, med dyriske karaktertræk af nydelse og smerte og lignende, som måske kontrollerer dette dyrs adfærd...

Navnet for den specifikke kvalitet, som vi kender fra mennesket, og som ikke eksisterer i nogen anden kendt levende art: Det er en egenskab af kreativitet, der er absolut enestående i menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis ikke man forstår kreativitet, så har man endnu ingen billet til overlevelse! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du bruger den.

DENNIS SPEED: Lad mig sige noget om Schiller Instituttet, og hvad vi har gjort med denne række af tre konferencer, som

begyndte i april dette år. Disse konferencer var viet til idéen om at skabe et firemagts-topmøde – Rusland, Kina, Indien og USA. Der er forskellige processer, der allerede har været i stand til at bevæge sig i denne retning. Faktisk er der, blandt de mange ting som vi vil snakke om i dag, et nyt forslag, som blev fremsat af Præsident Vladimir Putin fra Rusland, i denne retning [for et topmøde med de 5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig –red.]... Idéen om et firemagts-topmøde er ikke eksklusiv. Det betyder ikke at andre ikke kan involvere sig...

Lad mig også sige, for især folk i USA, at krisen, der har påkaldt sig folks opmærksomhed, som udstillet i den sociale og politiske krise i Amerikas gader, er blot ét udtryk for en bredere, international proces. Og det er grunden til, at vi i dag begynder med det første panel for at give dette bredere overblik, og tillade dig og andre at blive en del af en international operation for at forandre denne situation...

Helga Zepp-LaRouche er grundlæggeren af Schiller Instituttet – det var tilbage i 1984. Hun er selvfølgelig også hustru til den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, som døde i februar 2019. Hun spillede en vigtig, afgørende rolle i en række samtaler og dialoger med den kinesiske regering i perioden fra 1993 til 1996; som påbegyndte den proces, der blev til det vi nu kalder den Nye Silkevej. Og vi er glade for og stolte over at præsentere hende til jer nu, for at tage denne dialog op igen. Panelet som helhed har titlen: "I stedet for geopolitik, en ny form for statsmandskunst". Så, det er altid en ære at præsentere Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Efter denne svære start er jeg så meget desto gladere for endelig at have forbindelse til jer. Og jeg vil tale om alternativet til en mørk tidsalder eller faren for en ny verdenskrig. Og selvom det for de fleste på dette tidspunkt er utænkeligt, så...[manglende lyd] ...medmindre vi på

relativt kort sigt lykkes med at erstatte det håbløst bankerotte finanssystem med et New Bretton Woods-system, nøjagtigt som oprindeligt tilsigtet af Franklin D. Roosevelt, det vil sige skabe et kraftigt instrument til at overvinde underudviklingen i den såkaldte udviklingssektor.

Jeg ved ikke, om I hørte, hvad jeg sagde før, fordi der var nogle tekniske problemer, men jeg sagde, at selvom de fleste ikke kan forestille sig at det kan forekomme, så truer verdens nuværende orientering mod stadig flere konflikter, både internt i mange stater i verden, men også på et strategisk niveau, med at eskalere til en stor ny verdenskrig, en tredje verdenskrig, som på grund af eksistensen af termonukleare våben ville betyde udryddelse af den menneskelige art; det "store drab", omend det er ment på en lidt anden måde end vi netop hørte Lyn på dette videoklip.

Selvom det er helt forbløffende, hvor mange vildledte mennesker der stadig mener, at COVID-19-pandemien enten ikke er værre end influenza, eller blot er en konspirationsteori af Bill Gates, er det langt mere sandsynlige perspektiv desværre, hvad epidemiolog Dr. Michael Osterholm har sagt: at vi stadig har en utrolig lang vej foran os. Indtil nu er 10 millioner mennesker blevet inficeret, en halv million er døde af COVID-19, og vi har stadig ikke nået toppen af den første bølge. De så godt som ikke-eksisterende sundhedssystemer i mange udviklingslande er allerede håbløst overbelastede. Pandemien har hensynsløst afsløret det faktum, at det neoliberale økonomiske system ikke kun afhænger af billig produktion i den såkaldte Tredje Verden, men har skabt slavelignende arbejdsbetingelser selv i USA og Europa, som det kan ses af udbruddet af virusset på de mange slagterier i Europa og USA.

Den økonomiske nedlukning har sat fokus på skrøbeligheden i det der kaldes "globalisering". I USA forsvandt ca. 40 millioner job på tre måneder; på utrolig vis pumpede centralbankerne over 20 billioner dollars ind i det

finansielle system, og forskellige regeringsstøtteprogrammer kunne dårligt nok dække de tidsindstillede bomber, der stadig tikker indtil udløbet af de kortvarige arbejdsprogrammer. IMF forventer i øjeblikket, at den globale produktion vil falde med 4,9% i år, og kun Kina forventes at have en stigning i produktionen på 2%, hvilket naturligvis er meget mindre end det plejer at være, men ikke desto mindre er voksende. Sektorer som flytrafik, forplejning, turisme, bilindustrien, har lidt store fald, nogle af dem på lang sigt, men også et stort antal mellemstore virksomheder frygter, at de ikke vil overleve en anden bølge og en anden økonomisk nedlukning. Resultatet ville være en enorm stigning i arbejdsløshed, fattigdom og prisdeflation, mens centralbankernes likviditetspumpe samtidig skaber hyperinflationsbobler. Redninger af store systemiske virksomheder og banker såvel som politisk eksplosive redningspakker vil være yderligere desperate muligheder for regeringer at gennemføre, men vil ikke kunne forhindre et sammenbrud af det globale finanssystem. Et styrt ned i kaos og anarki ville følge.

I mellemtiden ville en fortsættelse af den nuværende politik ikke alene føre til øgede dødsfald som følge af pandemien, men vil absolut ikke gøre noget for at imødegå sultkatastrofen, som David Beasley fra Verdens Fødevareprogram advarer om snart vil tage livet af 300.000 mennesker om dagen.

Dem der muligvis mente, at en mørk tidsalder kunne udelukkes i vores moderne tid, befinder sig i et realitetschok. Og sidst, men ikke mindst, den hedonisme, der udøves af demonstranter, der forveksler frihedsprivilegier med frihed, minder om flagellanterne og beskrivelserne fra det 14. århundrede, som de er fremstillet i Boccaccios skrifter og Brueghels malerier.

På denne baggrund kan det forventes, at forsøgene – der oprindeligt blev anstiftet af de britiske hemmelige tjenester – på at fjerne præsident Donald Trump fra embedet ved et kup, rigsretssag eller mord – sådan var overskriften på den

britiske publikation The Spectator, den 21. januar 2017 – eller ved et "Maidan"-kup, som præsident Putin advarede om i 2016 – disse vil blive intensiveret. Iscenesættelsen af forargelsen som følge af mordet på George Floyd, foretaget af voldelige grupper finansieret af George Soros, er en del af denne kampagne. Årsagen til den ubarmhjertige fjendtlighed fra det neoliberale etablissement og de etablerede medier på begge sider af Atlanterhavet mod Trumps efter hans, for dem, uventede valgsejr, var, og er stadig, den intention han udtrykte i begyndelsen af sin valgperiode om at etablere gode forbindelser med Rusland og et godt forhold til Kina. Og selvfølgelig Trumps løfter om at afslutte sin forgængeres "uendelige krige" og at bringe amerikanske tropper hjem.

Hvad der derefter fulgte, var en tre og et halvt års heksejagt mod Trump. Krigsråbet "Rusland, Rusland, Rusland", baseret på årsager, for hvilke der ikke eksisterer skyggen af bevis, blev efterfulgt af et forsøg på en rigsretssag, atter efterfulgt af det ikke mindre ondsindede krigsråb "Kina, Kina, Kina", skønt der er lige så lidt hold i anklagerne mod Kina, som der var i Russiagate.

I løbet af alt dette var repræsentanterne for det neoliberale system ikke så meget som et øjeblik parate til at overveje, at det var de brutale konsekvenser af deres egen politik for størstedelen af befolkningen på verdensplan, der udløste den globale bølge af social protest, der inkluderer Brexit og Trumps sejr, såvel som masseprotester over hele verden fra Chile til de 'gule veste' i Frankrig. Men denne elite er aldrig interesseret i at opdage sandheden, kun i at kontrollere den officielle politiske fortælling i overensstemmelse med Pompeos princip, som han forklarede i sin tale i Texas: "Jeg var CIA-direktør. Vi løj, snød, stjal ... vi havde hele uddannelsesforløb i det".

NATO's officielle fortælling om Ruslands angiveligt stigende aggressivitet, beskyldningerne om "med magt at drage grænser i Europa igen", nævner naturligvis ikke de brudte løfter, der

blev givet til Gorbatsjov, om at NATO aldrig ville udvide sine grænser helt til Ruslands grænser, og den forudgående farve-revolution, der kan beskrives som en krigshandling, og til sidst kuppet i Kiev med den åbne støtte fra Victoria Nuland, der udløste folkeafstemningen på Krim som reaktion.

Kinas "forbrydelse" er ikke kun, at man har løftet 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, og ved hjælp af en økonomisk politik, der er baseret på videnskabelige og teknologiske fremskridt og en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, er blevet den næst mægtigste økonomiske nation, og på visse teknologiske områder, såsom højhastigheds-jernbanesystemer, nuklear fusion, aspekter af rumforskning og 5G-telekommunikation, allerede den førende. Derudover er Kinas tilbud om samarbejde omkring Den nye Silkevej og Bælte- og Vejinitiativet den første reelle mulighed for udviklingslandene siden kolonialismens tid for at overvinde fattigdom og underudvikling ved at bygge infrastruktur.

NATO's reaktion på, at Kina genvinder sin rolle som en førende nation i verden, en rolle den spillede i mange århundreder af sin 5.000-årige historie, har været global ekspansion til Indo-Stillehavsregionen. Dette er det stof, som verdenskrige er gjort af. Og alligevel er det nøjagtigt den retning, som NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, har angivet i sin oversigt for "NATO 2030", som han netop præsenterede på en videokonference med Atlanterhavsrådet og den tyske Marshall-fond. Den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, deltog i et andet webinar sidste onsdag sammen med Anna Wieslander, direktør for Atlanterhavsrådet for Nordeuropa; Wieslander citerede under åbningen af begivenheden Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, der sagde, at formålet med NATO er "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Men AKK (som hun kaldes) forstod tilsyneladende ikke engang fornærmelsen i disse bemærkninger. Det geopolitiske scenarie for et globaliseret NATO, der åbent er designet til at orkestrere NATO til det britiske imperiums

formål, baseret på Det britiske Statssamfund, Commonwealth, og som også ville indfange EU til at spille denne rolle, og endelig ville spille Indien ud mod Kina, må afvises totalt af alle, der har interesse i at opretholde verdensfreden.

Præsident Putin har netop i anledning af 75-årsdagen for afslutningen af 2. Verdenskrig skrevet en slående artikel om forhistorien til Anden Verdenskrig samt forløbet af denne krig, og opfordret alle nationer til at offentliggøre alle de indtil nu hemmeligholdte historiske dokumenter fra den tid, således at menneskeheden, ved at studere årsagerne til den hidtil største katastrofe i menneskehedens historie, kan lære lektien for at undgå en endnu større katastrofe i dag. Putin skriver i en meget personlig tone; han taler om lidelsen i sin egen familie, om den enorme betydning som den 22. juni har for den russiske befolkning, dagen hvor "livet næsten går i stå", og hvorfor den 9. maj, årsdagen for sejren i Den store patriotiske Krig, hvor 27 millioner russere mistede deres liv, er Ruslands vigtigste mærkedag. Men den indirekte besked er også, at lige som Sovjetunionen besejrede Hitlers Tyskland med en gigantisk indsats, vil det russiske folk aldrig overgive sig til fornyede trusler. Ligesom Napoleon gennem en lang forsvarslinje blev ført ind i den ugæstfri russiske vinter, og hans hær til sidst blev så godt som udslettet, muliggjorde evakueringen i 1941 af befolkningen og industrikapaciteten mod øst, at Sovjetunionen kunne overgå nazisternes militære produktion på kun halvandet år.

Men også Versailles-diktatets kortsynethed, støtten til Hitler fra medlemmer af aristokratiet og etablissementet på begge sider af Atlanterhavet, og frem for alt München-aftalen, der i Rusland simpelthen kaldes "München-forræderiet" eller "München-sammensværgelsen", betragtes som den egentlige udløser af Anden Verdenskrig. Fordi det var ved den lejlighed, at ikke alene eftergivenhedspolitikken for Hitler, men hvor også den fælles opdeling af byttet fandt sted, såvel som den iskolde geopolitiske beregning, at fokuseringen af Hitlers

Tyskland mod øst uundgåeligt ville føre til at Tyskland og Sovjetunionen ville sønderrive hinanden.

Hvad er ifølge Putin det vigtigste budskab til nutiden ved studiet af Anden Verdenskrig? At det vigtigste var undladelsen af at påtage sig opgaven med at skabe et kollektivt sikkerhedssystem, der kunne have forhindret denne krig! Putins artikel slutter med en presserende påmindelse om topmødet for statsoverhovederne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som han har foreslået siden januar, og som netop skulle tage fat på disse principper for, hvordan man opretholder verdensfred og overvinder den verdensomspændende økonomiske krise.

Det vigtigste aspekt i denne forbindelse er, at dette format vil sætte USA, Rusland og Kina omkring samme bord for at forhandle de principper, der skal danne grundlaget for international politik, hvis menneskeheden skal undgå at udslette sig selv! Og i går sagde Emmanuel Macron efter en lang telefonsamtale mellem Putin og den franske præsident, at han går ind for et Europa fra Lissabon til Vladivostok, hvilket ikke alene åbner perspektivet for en integration af Den europæiske Union, Den eurasiske økonomiske Union, Bælte- og Vejinitiativet, men også etablering af en fælles sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomiske interesser.

Hvis vi imidlertid skal imødegå de enorme udfordringer fra pandemien, den globale økonomiske krise og de dybe sociale chok, der i mange af verdens lande har ødelagt store dele af befolkningernes tillid til deres institutioner, er yderligere skridt nødvendige. Det er klart, at samarbejde mellem USA og Kina, som de to største økonomier, er uundværligt. Selv hvis dette i øjeblikket ser ud til at være en uovervindelig hindring, må det ekstremt anspændte forhold mellem USA og Kina erstattes af et samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Hvem, om ikke regeringerne i de stærkeste økonomier, de lande med den største befolkning og det største militære potentiale,

skulle løse problemerne? Denne verdens 'Boltons' må fjernes fra disse regeringer og erstattes af ansvarlige mennesker, der er i stand til, i de kulturelle faser i deres respektive kulturer, at finde udgangspunkterne for samarbejde på et højere niveau. Benjamin Franklins beundring for den konfutsianske filosofi og Sun Yat-sens orientering imod den amerikanske republiks idealer er bedre rettesnore end Gene Sharps "Hvordan man starter en Revolution" eller Samuel Huntingtons forskellige skriblerier.

Man skal definere et plan, hvorpå løsningerne på disse ganske forskellige problemer bliver synlige. Der er en filosof, født i det 15. århundrede, kendt i Rusland som Nikolai Kusansky, Nicolaus Cusanus, der udviklede netop denne tænkemåde: modsætningernes sammenfald, 'coincidentia oppositorum'. Dette begreb udtrykker den grundlæggende kvalitet af menneskelig kreativitet, der gang på gang, og på stadig mere udviklede niveauer, er i stand til at finde løsninger på et højere plan, hvorved de konflikter, der er opstået på de lavere niveauer, opløses.

Dette kan kun være den umiddelbare iværksættelse af et kreditsystem, der tilvejebringer den globale økonomi kredit til industrialisering, og dermed reel udvikling af alle nationer på denne planet. Hele min afdøde mand, Lyndon LaRouches, livsværk, blev primært viet til at nå dette mål; han udarbejdede sin første plan for industrialiseringen af Afrika i 1976, Oase-planen for industrialiseringen af Mellemøsten i 1975; derefter fulgte den 40-årige plan for Indien i samarbejde med Indira Gandhi, Operation Juárez, med den daværende mexicanske præsident, José López Portillo, for Latinamerika; en 50-årig udviklingsplan for Stillehavsområdet og derefter til sidst, efter Sovjetunionens sammenbrud, den 'Eurasiske Landbro', som en fredsplan for det 21. århundrede. Mange af disse projekter gennemføres i dag takket være Kinas nye Silkevej, og alle nationer i verden opfordres til at bidrage til denne 'Verdens Landbro'! Dette er planen for

oprettelsen af de 1,5 milliarder job, der er nødvendige i dag for at overvinde krisen! Det bør begynde med oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe de nuværende og fremtidige pandemier, hvilket ikke kun vil gavne fattige lande, men også de såkaldte udviklede lande, der kun kan undgå nye bølger af infektioner på den måde. De fleste lande har et stort antal arbejdsløse eller dårligt beskæftigede unge, der kan uddannes som medicinsk personale og indsættes til at opbygge sådanne sundhedscentre.

Når millioner af mennesker er truet af sult, som Verdensfødevareprogrammet advarer om, hvorfor kan landmændene så ikke fordoble deres fødevareproduktion og få en 'paritetspris' (produktionspris *-red.*), der garanterer deres eksistens, tillige med hensyn til den forventede stigning i verdens befolkning til over 9 milliarder i 2050? Kan vi ikke betragte os selv som en enkelt menneskelig art og hjælpe med at opbygge menneskehedens fælles byggepladser med den samme solidaritet, som hele den kinesiske befolkning hjalp folket i Wuhan og provinsen Hubei? Er det ikke på tide, at vi stopper med at spille milliarder på militær oprustning, hvilket præsident Trump sagde, at han snart ville drøfte sammen med Putin og Xi Jinping, når vi kunne bruge disse ressourcer til at overvinde sult, sygdom og fattigdom og til at udvikle det kreative potentiale hos de nuværende og kommende generationer?

Jeg tror det er på tide, at vi som en menneskehed, der står over for en hidtil uset katastrofe, tager det kvalitative skridt til at gøre det 21. århundrede til det første virkeligt menneskelige århundrede!

Mange tak.

Putins vægtige intervention er mere end blot en historie om 2. Verdenskrig

Den 22. juni (EIRNS) – Vi er i en dyb, voksende krise, som truer moderne nationers eksistens, og burde derfor hæfte os ved den lange artikel: "75-året for den Store Sejr: Fælles Ansvar for Historien og vores Fremtid", udgivet d. 19. juni i magasinet The National Interest af den russiske præsident, Vladimir Putin. Den russiske præsident minder os om, gennem sin egen families erindringer, hvordan det måtte have været at se en styrke af millioner af fuldt udrustede, mekaniserede og veltrænede tyske soldater storme hen over hver eneste grænse i juni 1940, og hurtigt begynde at løbe Rusland over ende – og derefter, gennem år med ubegribelig frihedsberøvelse og død og beslutsomhed, at finde en vej ud af den nationale, eksistentielle krise, for til sidst at møde de amerikanske tropper ved Elben og afslutte krigen.

Putin skriver først og fremmest som en leder, hvis land er blevet "behandlet ondsksfuldt" af nylige, uhyrlige forsøg på, selv fra den Europæiske Unions side, at beskyldte Sovjetunionen, i samme grad som Hitlers nazister og deres bagmænd i Europa, for at have forårsaget 2. Verdenskrig. Han sætter begivenhederne i det rette lys. Dækningen af Putins arbejde i amerikanske, europæiske og australske medier er begyndt at dukke op, med rapporter om hvad han fremviser fra de omfangsrige arkiver, som Rusland har om de diplomatiske begivenheder, der førte til krigen og kostede Sovjetunionen mere en 25 millioner døde.

I Forbes skrev den højtstående korrespondent, James Rodgers, den 21. juni: "Hvorfor, 75 år efter afslutningen på den konflikt, og i en meget anderledes verden, er disse

begivenheder så vigtige?"

Det første svar er størrelsesordenen af Ruslands offer. Antallet af sovjetiske militære og civile dødsofre bliver generelt antaget til at være over 20 millioner. I sin artikel skriver Putin 'næsten 27 millioner', og tilføjer som sammenligning, at i 2. Verdenskrig "mistede Sovjetunionen hver syvende af dens borgere, Storbritannien hver 127. og USA hver 320". På hjemmesiden "Moon of Alabama", som hovedsageligt omhandler militære og efterretningsrelaterede emner, skrev en skribent: "Som tysker og tidligere officer der har læst en hel del om krigen, er jeg enig med det russiske synspunkt. Det var den lidet anerkendte industrielle magt, Sovjetunionen, og den Røde Hærs soldaters bemærkelsesværdige pligttroskab, der besejrede den tyske Wehrmacht... Jeg har ikke fundet nogle større fejl med de historiske fakta i essayet, og anbefaler at læse det i fuld længde."

Nyhedsbureauet Associated Press' rapport om Putins artikel citerede hans hovedkonklusion: "Han udtrykte håb om, at et russisk foreslået topmøde mellem lederne af landene med vetoret i FN's Sikkerhedsråd snart ville finde sted, for at diskutere den globale sikkerhed, corona-pandemiens økonomiske konsekvenser m.m.' Der kan ikke være nogen tvivl om, at topmødet mellem Rusland, Kina, Frankrig, USA og Storbritannien kan spille en vigtig rolle i at finde fælles svar på moderne udfordringer'." Putins andet, underliggende tema: Rusland er en nation, som er utrolig svær at besejre, når den forsvarer sig selv; men ønsker ikke at føre en aggressiv krig, og endnu mindre en krig mod Europa eller en supermagt som USA.

Præsident Putins artikel tager direkte fat på denne krise, bestående af en finansiell krise og økonomisk forfald, en pandemi, hungersnød, socialt kaos og jacobinisme (efter den jacobinske terror under Den franske Revolution –red.), og den tydelige forøgede krigstrussel blandt atommagterne. Han foreslår, at lederne af disse supermagter nu mødes, med en

dagsorden for global økonomisk genrejsning og en global tilrettelagt offensiv mod pandemi, i særdeleshed nu i udviklingslandene. Og, med en forståelse af hvad menneskehedens egentlige historie – ikke politiske partier – kræver af dem.

Vi tilføjer: Udelad Londons imperialister, hvis man ønsker at diskutere enten økonomisk udvikling af underudviklede nationer, at redde liv fra sygdom, eller at undgå krig – de er de værste i alle disse tilfælde. Endnu bedre ville være det firemagts-topmøde, som Helga Zepp-LaRouche opfordrer til – med ledere fra mindst USA, Kina, Rusland og Indien – for at igangsætte et Nyt Bretton Woods-kreditsystem.

Tilsidesæt Pentagons nye geopolitiske skridt i rummet ved hjælp af 'Prosper or Perish' (fremskridt eller fortabelse') - stormagts-topmøde for menneskeheden

Den 21. juni (EIRNS) – Den geopolitiske trussel i britisk stil fortsætter nu på sporet mod det punkt, hvor vi ser ethvert spørgsmål – fra COVID-19-pandemien på Jorden til rumrejser mod

stjernerne – fremstillet som 'os imod dem', hvilket er den anvendte form for det klassiske britiske 'great game', der udøver kontrol ved at spille alle godtroende fjolser ud imod hinanden. Lige nu har vi det ekstreme tilfælde med den amerikanske gruppering af krigshøge fra de britiske geopolitiske kredse, der er gået bersærk mod Kina og fortsætter mod Rusland. I lyset heraf er der for nyligt udgivet et amerikansk rumforsvars-strategidokument, "Defense Space Strategy". Dette er især farligt i forbindelse med ustabilitet og atomvåben.

Modgiften mod denne galskab præsenteres i drøftelserne forbundet med den række af Schiller Instituttets internationale konferencer, hvor den næste er endagsbegivenheden den 27. juni med titlen "Will Humanity Prosper eller Perish? (Vil menneskeheden gå fremad eller fortabes?) Fremtiden kræver et 'firemagts-tomøde' nu".

Betragt, i stedet for dette perspektiv af fælles interesse, den konfrontation der er rettet mod Kina og Rusland, op til et ellers meget vigtigt, strategisk møde mellem amerikanske og russiske embedsmænd den 22. juni med samtaler om atomvåbenkontrol. Den amerikanske hovedforhandler er Marshall Billingslea, præsidentens særlige udsending for våbenkontrol; den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov leder den russiske side. Mødet finder sted i Wien.

Den 19. juni fastholdt en af amerikanerne i delegationen, Robert Wood, USA's faste repræsentant ved konferencen for nedrustning, i et CBS-interview, at "vi kan ikke vende det blinde øje" til de "voksende udfordringer fra Rusland og Kina". Først insisterede han på, at Kina kom til Wien-forhandlingerne, selvom det kinesiske udenrigsministeriums talsmand blot dagen før sagde, at Kina ikke ville komme. Wood sagde til CBS: "Det er på høje tid, at Kina kommer til bordet..." Han sagde, "Vi vil ikke tillade, at Rusland og Kina fortsætter med at gå videre med deres moderniseringer og forøgelse af lagrene med atomvåben..."

Den 17. juni kom en større salve imod "modstanderne", Kina og Rusland, med det amerikanske forsvarsdepartements fremlægning af sin nye "rumforsvars-strategi." I pressemeddelelsen hedder det, at det nye dokument, "identificerer hvordan forsvarsministeriet vil fremme rum-styrken for at kunne konkurrere, afskrække og vinde i et komplekst sikkerhedsmiljø, der er kendetegnet ved stor magtkonkurrence". Forsvarsminister Mark Esper sagde på Pentagon-pressekonferencen, at "vores modstandere har gjort rummet til et domæne for krigshandlinger, og vi er nødt til at gennemføre omfattende forandringer ... for dette nye strategiske miljø." Han sagde, at Kina og Rusland udgør "de mest øjeblikkelige og alvorlige trusler mod amerikanske rumoperationer..." Specielt udgør "kinesiske og russiske strategiske intentioner og kapaciteter presserende og vedvarende trusler mod ministeriets evne til at opnå de ønskede forhold i rummet".

Og for det tredje kommer der i dag endnu et angreb mod Kina. Peter Navarro, direktør for handel og industripolitik for præsident Trump, gentog endnu en gang sin tirade om, at Kina forårsagede pandemien. Virusset "kom fra Kina". De "skjulte det"; de "spredte det" gennem hundredvis af borgere, der fløj til udlandet. "Det er en kendsgerning." Han sagde: "Det virus var et resultat af det Kinesiske Kommunistparti". Karrieremageren og Kina-haderen tilføjede, at han i den bog, han skrev i 2006 sagde (se side 150): "Jeg forudsagde, at Kina ville skabe en viral pandemi. ..."

Disse løgne og kneb er den lige vej til helvede. De er samme slags usandfærdigheder, som den russiske præsident Vladimir Putin nu imødegår i sin nyudgivne artikel, der er baseret på fuld dokumentation, om hvad der førte frem til 2. verdenskrig, og hvem der var de virkelige heroiske personer, hvad dynamikken var, ikke de farlige myter. (Se: "The Real Lessons of the 75th Anniversary of World War II" ("Den virkelige lære af 75-årsdagen for 2. verdenskrig") National Interest, 18. juni).

Spred budskabet i denne uge for at alle og enhver kan deltage i Schiller Instituttets konference den 27. juni.

Vladimir Putin: For at undgå 2. verdenskrigs skæbne må P5-lederne mødes

Den 19. juni (EIRNS) – Som Præsident Putin lovede sidste år, har Rusland offentliggjort alle Sovjetunionens dokumenter i forbindelse med 2. verdenskrig, og han har præsenteret sin egen analyse af årsagerne bag denne skrækindjagende katastrofe for menneskeheden, med sin egen opfordring til øjeblikkelige tiltag i dag for at forhindre den nuværende krise fra at ende i en lignende katastrofe – hvilket, i atomvåbnenes tidsalder, kunne gøre en ende på vores civilisation, som vi kender den. Hans essay, "[Den egentlige lære fra 75-årsdagen for 2. verdenskrig](#)", blev udgivet på engelsk i torsdags i det amerikanske tidsskrift The National Interest, lige inden paraden på Den røde Plads, som mindes 75-årsdagen for sejren i Europa den 24. juni.

Præsident Putin blev delvist drevet til at tage disse skridt af genoplivningen af utilslørede fascistiske organisationer i Europa – specielt de voldelige "Maidan-revolutionærer", som styrtede Ukraines valgte regering i 2014 (med skamløs støtte fra George Soros og USA's Obama-administration), som åbent udstillede deres hagekors og bar portrætter af Hitlers kumpan, Stepan Bandera. Sammen med denne fascistiske genoplivning i

Ukraine og andre østeuropæiske stater, fulgte et forsøg på at omskrive historien om krigen mod fascismen og nazisterne, af dem i Polen og andre steder, som hævdede, at krigen blev startet af både Tyskland og Sovjetunionen, gennem opdelingen af Polen i 1939. München-aftalen i 1938, da Storbritanniens Lord Chamberlain gav sin velsignelse til nazisternes overtagelse af Sudeterland, der viste, at ingen anti-nazistisk koalition ville blive skabt, ignoreres af sådanne revisionister, samtidig med at nogle folk i Vesten går så langt som at postulere, at USA og Storbritannien alene besejrede Hitler, og ignorerer de 27 millioner mennesker fra Sovjetunionen, der omkom på østfronten.

Putin skriver: "Skylden for den tragedie, som Polen dengang led under, ligger helt og holdent ved det polske lederskab, der havde hindret en alliance mellem Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen, og sat sin lid til sine vestlige partnere, og smed dermed sin egen befolkning ind under Hitlers frembrusende ødelæggelsesmaskine. Sovjetunion gjorde alt i sin magt for at bruge enhver chance på at skabe en anti-Hitler-koalition. På trods af – lad mig sige det igen – dobbeltmoralen fra vores vestlige allierede."

Putins bekymring er, at der er tegn på at verden kunne rode sig ind i krig endnu engang. "Skabelsen af det moderne system for internationale relationer er et af de vigtige udfald af 2. verdenskrig. Selv de mest uoverkommelige uoverensstemmelser – geopolitiske, ideologiske, økonomiske – forhindrer os ikke i at finde former for fredelig sameksistens og interaktion, hvis ønsket og viljen er til stede.

I dag går verden igennem en temmelig turbulent tid. Alting forandrer sig, fra den globale magtbalance og indflydelse til samfunds, nationers og selv kontinenters sociale, økonomiske og teknologiske fundament. I de tidligere epoker har forandringer af denne størrelsesorden næsten aldrig fundet sted uden militære konflikter. Uden en magtkamp om at bygge et

nyt globalt hierarki. Takket være de Allierede ledes visdom og fremsynethed var det muligt at skabe et system, som har afholdt sig fra ekstreme manifesteringer af sådan objektiv kappestrid, historisk iboende i verdens udvikling.

"Det er vores pligt – alle dem som tager politisk ansvar, og hovedsageligt repræsentanterne for de sejrende magter i 2. verdenskrig – at garantere, at dette system bliver opretholdt og forbedret. I dag, som i 1945, er det vigtigt at vise den politiske vilje og diskutere fremtiden sammen. Vore kolleger – hr. Xi Jinping, hr. Macron, hr. Trump og hr. Johnson – støttede det russiske initiativ til at afholde et møde mellem lederne af de fem atombevæbnede stater, de permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet. Vi takker dem for dette og håber, at sådanne møder, ansigt-til-ansigt, kan finde sted snarligst muligt.

Hvad er vores vision for dagsordenen på dette kommende topmøde? Først og fremmest ville det, i vores mening, være gavnligt at diskutere tiltag for at udvikle kollektive principper i verdens affærer. At tale ærligt om spørgsmål angående bevarelsen af fred, styrkelsen af global og regional sikkerhed, strategisk våbenkontrol, såvel som anstrengelser for at imødegå terrorisme, ekstremisme og andre store udfordringer og trusler.

Et særligt punkt på mødets dagsorden er situationen omkring den globale økonomi. Og over alt andet står det at overvinde den økonomiske krise forårsaget af corona-pandemien. Vore lande træffer uhørte foranstaltninger for at beskytte folks helbred og liv, og for at støtte borgere der har befundet sig i svære livssituationer. Vores evne til at arbejde sammen i fællesskab, som ægte partnere, vil vise hvor dybe pandemiens spor vil blive, og hvor hurtigt den globale økonomi vil genrejses fra recessionen."

Det er værd at bide mærke i, at et sådant møde mellem P5-

lederne ingen konkret dato har endnu. Hvad end forskellene er, som findes mellem disse nationer, kan en sådan dialog meget vel bestemme vores civilisations skæbne. Schiller Instituttet, der i kølvandet på finanskrisen i 2008 har mobiliseret for Lyndon LaRouches appel for at verdens største magter skulle mødes, herunder især Rusland, Kina, Indien og USA, afholder en international konference den 27. juni, kl. 16:00, dansk tid, netop fokuseret på at indkalde til et sådant topmøde. Vi opfordrer alle, fra enhver nation, til at deltage.

[Hér kan man registrere sig.](#)

POLITISK ORIENTERING den 14 maj 2020. Den nye coronastrategi og kampen for økonomisk genrejsning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Resumé

Coronakrisen:

Mette Frederiksen og regeringen viser stadigvæk stærkt lederskab under coronakrisen med den ny coronastrategi, men vi skal bruge de nødvendige penge til at ansætte folk til testning, laboratorier og smittesporing.

Konspirationsteoriene om, at coronakrisen det er bare en komplot for at Bill Gates kan sælge farlige vacciner til verden, eller for at indføre et diktatur er vildledende propaganda. Det er heller ikke rigtigt at COVID19 skulle være skabt i et kinesisk laboratorium.

Vi står med "The Big One" siger Helga Zepp-LaRouche:

Kombinationen af kriser: sundhed, økonomi, landbrug – det hele. Hvad Lyndon LaRouche havde advaret om i 50 år.

Som LaRouche altid spurgte: Har vores civilisation den moralske kapacitet til at overleve?

Verdens Fødevareorganisationen WFP advarer om, at 300.000 mennesker kan dø om dagen pga. det coronaudløste kollaps i fødevareproduktion, hvis vi ikke gør noget. 3,3 mia. mennesker arbejder i uformelle jobs, uden nogen form for social sikkerhed.

Vi har brug for et nyt nyt Bretton Woods kreditsystem og LaRouches fire økonomisk love.

Schiller Instituttet arbejder på en plan for halvanden milliarder nye jobs til at opbygge verden.

Glem den klimadagsordenen.

75 år-året for den 9. maj 1945: Victory in Europe Day:

Ånden fra Elben, hvor amerikanske og russiske soldater rakte hånden til hinanden og svor "Aldrig mere".

Vi har brug for en alliance mellem USA-Rusland-Kina samt Indien for at lave et globalt paradigmeskifte.

USA:

Justitsministeriet har droppet retsagen imod General Michael Flynn.

Mindst 22% arbejdsløshed.

Kvantitative lempelser for finansverden, men ikke meget til produktion.

Vil Trump vedtage Schiller Instituttets program?

Vi må udbrede kendskab til Schiller Instituttets løsninger.

Skab en renæssance.

Gå med i Schiller Instituttets kampagne.

'V-dagen' blev fejret af Schiller Instituttet

Den 9. maj (EIRNS) – Schiller Instituttet afholdt en fejring af 75-års jubilæet for sejren i Europa, og samlede repræsentanter for USA, Rusland, Tyskland, Frankrig og andre for at reflektere over fortiden samt den presserende nødvendighed af, at samarbejdet mod nazismen dengang må gentages nu, hvis den eksistentielle krise, som menneskeheden står overfor, skal løses. Den historiske tre-timers konference kan og bør ses online på <https://www.youtube.com/watch?v=EM9PR3IgX6k>.

Det er en uheldig kendsgerning, at der i USA fandt meget få begivenheder sted til minde om denne historiske begivenhed. For at give et kort billede af præsentationernes globale

rækkevidde på konferencen er her en kort beskrivelse af nogle af indlæggene:

- **Helga Zepp-LaRouche**, grundlægger af Schiller Instituttet, beskrev den ekstreme fare som menneskeheden er stillet overfor i dag, med COVID-19-pandemien, den ekstreme fødevarekrise på grund af virusset og den nødvendige isoleringspolitik, den økonomiske nedgang og faren for hyperinflation som følge af den enorme pengeudstedelse for at redde boblen af derivater, der knuser det finansielle system. Ikke desto mindre, hævdede hun, har den nuværende krise blotlagt den mislykkede nyliberale politik, der underminerede økonomierne i den avancerede sektor, og som har forhindret udviklingslandene i at slippe af med ødelæggende fattigdom og underudvikling. Nu er det tid, sagde hun, til at anvende den politik for globalt samarbejde og udvikling, der blev fremlagt af hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche.
- **H.E. Hr. Dmitry Polyanskiy**, første vice-repræsentant for Den Russiske Føderations permanente repræsentation ved FN, udtrykte vigtigheden af, at USA og Rusland lægger forskellene til side og slutter sig sammen – ligesom USA og Sovjetunionen gjorde for at besejre fascismen – for at imødegå de mange gensidige problemer, som vore folk og verden står overfor. Han udtrykte bekymring over dem, der forsøger at forfalske historien om den 'Store Fædrelandskrig', som 2. verdenskrig er kendt under i Rusland, for at nedgøre Rusland i dag. Han mindede om, at 27 millioner borgere i Sovjetunionen mistede deres liv i kampen mod fascisterne.

- **Jim Jatras**, en tidligere amerikansk diplomat og rådgiver for den republikanske ledelse i det amerikanske senat, opfordrede de amerikanske borgere og ledere til at holde op med at lytte til det fejlslagne lederskab af dem, der fik os ind i dette rod. Han bemærkede, at præsident Trump har insistere på at foretage store ændringer, men at stort set hele hans kabinet er uenigt og nægter at handle, eksempelvis i forbindelse med Trumps hensigt om at trække sig ud af de sidste tre årtiers "uendelige krige".
- **Jacques Cheminade**, leder af Solidaritets- og Fremskridtspartiet i Frankrig, en tidligere præsidentkandidat og nær medarbejder til Lyndon LaRouche, imødegik myten om, at præsident Franklin Delano Roosevelt og leder af 'Det frie Frankrig', Charles DeGaulle, hadede hinanden, ved at karakterisere deres uoverensstemmelser og deres lejlighedsvis nedsættende ord om hinanden som blot en del af den seriøse dialog mellem to mænd, der begge var sande patrioter, og som kendte hinandens betydning i forhold til at besejre det onde.
- **Bill Binney**, tidligere leder af den tekniske afdeling ved det amerikanske nationale sikkerhedsagentur (NSA) beviste for år tilbage med kriminaltekniske metoder, at russerne ikke havde hacket Det Demokratiske Partis Nationale Komité's computere – hvilken sandhed nu er blevet bekræftet med offentliggørelsen af Kongressens vidnesbyrd i forbindelse med 'Russiagate'-heksejagten.
- **H.E. Igor Khobaev**, Den Russiske Føderations ambassadør til Filippinerne, sagde, at det er på tide at lægge

forskelle til side for at imødegå den globale krise.

- **Dr. Gary Kotmacher**, kommunikations- og uddannelsesmissionen ved det Internationale Rumstationsprogram, beskrev den Internationale Rumstation som vor tids smukke arkitektur, hvor det demonstreres, at internationalt samarbejde er både muligt og nødvendigt. Han påpegede, at der en dag vil være flere mennesker, der bor i rummet end på Jorden.
- **Al Korby**, 95, veteran fra 2. verdenskrig og en ven af Lyndon LaRouche, talte om vigtigheden af at have havearbejde og at læse Lyndon LaRouche.
- **Richard Black**, tidligere senator i Virginia, sagde, at hverken præsidenten eller folket har været i stand til at stoppe de uendelige krige. Hysteriet mod Rusland og nu mod Kina må slutte, fordi vi i denne tidsalder med atomvåbenbevæbnede konkurrenter ikke har andet valg end at samarbejde.
- **Diane Sare**, direktør for Schiller Instituttets kor i New York, læste svar fra blandt de tusinder af glade russere, der reagerede på korets virtuelle præstation, på russisk, af en berømt russisk militærsang, "Tri Tankista" ("Tre Kampvognsmænd"), der blev set af millioner i Rusland. Konferencen blev afsluttet med en afspilning af denne dybtføjte opførelse.
- Se morgenbriefingen med Harley Schlanger mandag den 11.

maj: <https://larouhepac.com/media-content-types/morning-briefing-harley-schlanger>. Hver formiddag orienterer Harley dig om, hvad du har brug for at vide for at starte din dag. Abonner på LaRouche PAC YouTube-kanalen, og tryk på meddelelsesknapen for at blive underrettet, når Harleys orienteringer offentliggøres. Eller du kan lytte til lydfilen på SoundCloud <https://soundcloud.com/larouche-pac>.

Helga Zepp-LaRouche: Der er brug for et nyt stærkt håndtryk mellem Øst og Vest

Den 5. maj (EIRNS) – Den overvældende virkelighed er det faktum, at vi er på vej mod en utrolig krise, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, i en briefing i dag, idet hun talte om den pandemiske og økonomiske “katastrofe, der udfolder sig i ufattelige størrelsesordener”. Hun henviste til advarsler fra medicinske eksperter som Dr. Christian Drosten fra Charité Hospital’s Institute of Virology i Berlin, om virkningerne af pandemien, der nu rammer i fattige områder overalt i verden, og kan ses som massedød i Manaus, Brasilien, fødevare-optøjer i Nigeria og andre rædsler.

Rå statistikker fra Den Internationale Arbejdsorganisation understreger pointen: Ud af den samlede verdensbefolkning på 7,8 mia. udgør arbejdsstyrken 3,3 mia., hvoraf 2 mia. er beskæftiget i den “uformelle” økonomi – hvilket betyder, at de og deres kære fra dag til dag lever fra hånden til munden.

Hvis der er nogen afbrydelser betyder det katastrofe. Selv hvis virusset ikke rammer, vil manglen på mad og vand medføre sygdom og død.

Men hvor forfærdeligt det end er, er situationen ikke dømt på forhånd. Det er en opfordring til handling. Menneskeheden kan samle sig og konferere om udfordringerne, hvilket betyder at udtænke og gennemføre de nødvendige fysisk/økonomiske foranstaltninger, og at afsløre og stoppe det geopolitiske anti-Kina, anti-Rusland-vanvid, igangsat for at forhindre at der reddes liv og indføres et nyt system. Det nuværende geopolitiske mål er at kanøfle præsident Donald Trump til at underkaste sig de anti-kinesiske krigshøje i hans administration, for at forhindre hvad verden har brug for: samarbejde mellem stormagterne – præsident Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin og premierminister Narendra Modi, og andre villige. Drejebogen for konfrontationen kommer direkte fra London, centrum for det døende monetaristiske system.

Et eksempel på de daglige geopolitiske angreb blev vist i går aftes på det amerikanske Fox TV, med anklager mod Kina fra "Five Eyes", britisk efterretningsvirksomhed, om at Kina bevidst spredte SARS-CoV-2-virusset. En tidslinje for Kinas påståede forbrydelser blev præsenteret af reporter Sharri Markson fra Australiens Daily Telegraph, der havde offentliggjort redegørelsen fra Five Eyes over en stor seks-siders artikel den 2. maj. Fox-værten Tucker Carlson advarede: "Imens pandemien udspiller sig, planlægger Kina at herske over verden ... "

Visse amerikanske kongresmedlemmer overgår sig selv i så henseende. I denne uge vil senator Ted Cruz (R-TX) indføre et lovforslag om at "indføre strenge sanktioner mod kinesiske regeringseksponenter, der dækkede over pandemien", sagde han. Cruz fortalte Fox News 2. maj: "Kina er efter min mening den største geopolitiske trussel, som USA står over for i det kommende århundrede."

Føj til dette krigshysteri blandingen af desperation og frygt, som millioner af mennesker, der er udsat for anti-videnskabelig propaganda, allerede føler, og det ønskede resultat opnås af manipulatorerne: impotent og farlig hedonisme.

Det haster med at gå videre med den optimisme og de løsninger, der blev diskuteret af netværk fra hele verden blandt deltagere på Schiller Instituttets konference den 25.-26. april om "Menneskehedens eksistens afhænger nu af oprettelsen af et nyt paradigme."

I går afholdt 'Bevægelsen af Alliancefri Lande' (Non-Aligned Movement) et topmøde mellem 40 nationer med titlen: "Forenet imod COVID-19", med mange af landene repræsenteret ved deres stats- eller regeringschefer, herunder Indiens premierminister Modi, Ægyptens præsident Abdel Fattah El-Sisi, Irans Præsident Hassan Rouhani. De forpligtede sig til at oprette en specialenhed til at kortlægge medlemslandenes behov. Deres endelige kommuniké erklærede, at "i lyset af denne type globale nødsituation må solidariteten være i centrum for vores bestræbelser, og der kræves et højt niveau af etisk og humanistisk engagement, hvor solidaritet og uselvsk samarbejde er fremherskende for at kunne give de nødlidende medicin, medicinsk udstyr og forsyninger, mad, udveksling af ekspertise og god praksis."

Dette er ånden i en alliance for menneskehedens almene vel. Tag del i denne ånd ved Schiller Instituttets konference, lørdag den 9. maj – "75 årsdagen for V-E-dagen: Fejr sejren over fascismen med et nyt Bretton Woods-system."

Ved en mindehøjtidelighed den 24. april for mødet mellem amerikanske og sovjetiske styrker ved Elben, sagde Helga Zepp-LaRouche i sine forberedte bemærkninger:

"Der kræves et nyt, stærkt håndtryk mellem Øst og Vest for at tackle denne livstruende krise i dag og få en løsning bragt på

banen. Schiller Instituttet har udarbejdet en handlingsplan, der er baseret på den afdøde økonom Lyndon LaRouches forslag til et firemagts-møde for at omorganisere det fejlslagne system. Dette er Rusland, USA, Kina og Indien ... de nuværende omstændigheder ser måske ikke særlig gunstige ud for at opnå et sådant 'nyt håndtryk' mellem Øst og Vest. Da krisen imidlertid vil forstærkes inden for den nærmeste fremtid, vil der forekomme forandringer og muligheder.

"Sejren over fascismen for 75 år siden, der blev betalt med så mange modige menneskers liv, kan inspirere os til at påtage os denne nye, skræmmende opgave. Tak og Guds velsignelse".

**Den britiske liberalismes
forbrydelser og undergang
og 'Det Nye Paradigme' for
menneskehedens fremtid.
Helga Zepp-LaRouche hovedtale
ved Schiller Instituttets
internationale
internetkonference den 25.**

april 2020.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg hilser alle jer, der ser denne internetkonference fra hele verden, og jeg tror, at I alle er klar over, at menneskeslægten lige nu er konfronteret med en hidtil uset krise. Den truer ikke alene med at koste mange millioner menneskeliv på grund af sygdom og sult, med at feje mange af de institutioner, som folk har taget for givet indtil nu, af banen, og med at kaste store dele af verden ind i en ny mørk tidsalder, herunder kulturelt, men den kunne også føre til termonuklear krig, der potentielt ville udslette hele menneskeheden.

Denne krise er mere vidtgående end i det 14. århundrede, da den Sorte Pest udslettede en tredjedel af befolkningen fra Indien til Island. Det er mere alvorligt end Den store Depression i 1930'erne, fordi den potentielt kan ødelægge mere økonomisk substans. Og hvis der udbryder krig, vil det bestemt have værre følger end verdenskrigene i det 20. århundrede, fordi det sandsynligvis vil involvere brugen af termonukleare våben.

På grund af globaliseringen og internationaliseringen af mange systemer, herunder internettet, atomvåben, er vi alle i den samme båd. Og i modsætning til tidligere epoker, da en del af planeten blomstrede mens en anden kollapsede, vil der denne gang ikke være nogen delvise løsninger. Mere end nogensinde før i vores historie udfordres vi som samfund, som én menneskehed, til at nå til enighed om nye principper, der kan garantere menneskehedens langsigtede evne til at overleve. Det er pointen med denne konference: Hvordan kan vi identificere årsagerne til denne krise, eliminere dem og åbne et nyt kapitel i universalhistorien, der fører vores eksistens ud af geopolitisk konfrontation, ind på et niveau af fornuft, der sømmer sig for menneskehedens identitet som en kreativ art?

Nogle mennesker spekulerer på, hvorfor jeg midt i en pandemisk

og finansiel krise også rejser spørgsmålet om faren for atomkrig? Fordi de skandaløse og ondsindede beskyldninger mod Kina fremsat af de britiske hemmelige tjenester MI6 og MI5 og deres propagandaapparat – Henry Jackson-Selskabet i London, Atlanterhavsrådet og forskellige “klyngeagenter” på begge sider af Atlanterhavet – beskylder Kina for COVID-19-pandemien, fordi man angiveligt enten forsinkede informationen om den, eller endog brugte biologisk krigsførelse mod Vesten. Dette drejer sig om opbygningen af et fjendebillede med henblik på krig. Den uforskammede med hvilken Henry Jackson-Selskabet – den hårde kerne blandt de liberale neokonservative og den britiske krigsfaktion på begge sider af Atlanterhavet – kræver milliarder af dollars i erstatning, kan kun ses som en provokation, beregnet på at gøde jorden for et strategisk slutopgør.

Det er den hysteriske, men i sidste ende desperate reaktion fra et imperium, der er klar over, at det hele er ovre, og at verden aldrig mere vil vende tilbage til den allerede udrullede strategiske orientering for en unipolær verden, den såkaldte “Washington Consensus” og “regelbaserede orden”, som man var i stand til at opretholde, i det mindste som en facade, indtil udbruddet af COVID-19. Krigspartiets beregninger var forkerte; den erklærede forhastet “historiens afslutning” efter Sovjetunionens sammenbrud, hvilket også var knyttet til illusionen om, at Kina ville udvikle sig til et liberalt demokrati i britisk stil, hvis blot det fik medlemskab af WTO; og at alle andre lande også ville blive omdannet til vestlige demokratier via en politik for regimeskifte, enten gennem farverevolutioner eller interventionskrige.

Kinas enestående verdenshistoriske kulturelle bedrifter – ikke alene at løfte 850 millioner af sine egne mennesker ud af fattigdom, men også, med den Nye Silkevej, at give udviklingslande muligheden for første gang at overvinde såvel den kolonialistiske politik, der stadig i dag gennemføres af

IMF, såvel som den deraf forårsagede fattigdom – blev mødt med vantro og rædsel af de forskellige talerør for det britiske imperium. Efter at de vestlige medier i omkring fire år havde ignoreret det største infrastrukturprogram i historien, blev angreb på såkaldte “autokratiske regimer”, som Kina, Rusland og andre, pludselig optrappet af de samme medier, som siden 2015 har profileret sig i “Heksejagten” mod præsident Trump, i aftalt spil med kupforsøget fra de britiske hemmelige tjenester.

Men da først tallene for marts og april blev frigivet, der viste, at Kina ikke blot har været i stand til at knuse pandemien mere effektivt, men også at overvinde de økonomiske konsekvenser af krisen meget lettere end de vestlige lande, som på grund af privatisering af sundhedssektoren var helt uforberedt på pandemien, blev tonen imod Kina skingrende. De vestlige demokratiers “regelrette orden”, den eneste “demokratiske legitimitet”, har været på gyngende grund i lang tid, og truer nu med at kollapse, mens det hævdes, at Beijing forfølger en “strategi for ubegrænset krigsførelse”. Kendsgerningen er, at det liberale system knyttet til det britiske imperium har slået fejl. Men det betyder ikke, at de styrker der er allieret med imperiet ikke stadigvæk, i deres kvaler, kan påføre enorme skader, for eksempel ved at indlede en verdenskrig.

Det er på høje tid at rette på navnene, som Konfutse ville sige. Hvis ideen er at udarbejde en liste over skyldige parter og erstatningskrav på grund af den aktuelle krise, så må det være listen over virkningerne af den britiske liberalisme, hvis ledende skikkelse, Winston Churchill, bærer hovedansvaret for udeladelsen af det vigtigste aspekt i det Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt for efterkrigstiden: nemlig en kreditmekanisme til at overvinde kolonialismen og industrialisere udviklingssektoren. På grund af denne mangel blev det britiske imperiums kontrol over den såkaldt Tredje Verden foreviget i efterkrigstiden. Denne

situation blev derefter forværret, efter at præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet i august 1971, hvilket førte til en række af dereguleringer af de finansielle markeder, den berygtede 'outsourcing' til lande med billig arbejdskraft og IMF's betingelser ('conditionalities', *red.*). Det eneste formål med hele denne politik var at opretholde en kolonialistisk udplyndring og forhindre enhver seriøs udvikling i disse lande.

Hvordan kunne nogen i de såkaldt "avancerede lande" – og vi ser nu med coronavirus-pandemien, præcis hvor avancerede de er – antage i så meget som et minut, at den brutale fattigdom i Afrika, Latinamerika og nogle asiatiske lande er selvindlysende eller selvforskyldt? Hvis Vesten i de sidste 70 år havde gjort, hvad Kina har udrettet i Afrika siden 1960'erne, men især i de sidste 10 år nu, nemlig at bygge jernbaner, dæmninger, kraftværker og industri-parker, ville hele Afrika nyde godt af et udviklingsniveau, som man ser i Sydkorea eller Singapore i dag – eller bedre! Afrika har som følge af denne politik stort set intet sundhedssystem, ingen infrastruktur; halvdelen af befolkningen har ikke adgang til rent vand, sanitet eller elektricitet, fordi det britiske imperium bevidst undertrykte dem ved at arbejde gennem IMF og Verdensbanken... gennem Verdensnaturfonden, der i tvivlstilfælde betragter beskyttelsen af en insektart som vigtigere end millioner af menneskers liv! Hvis man tager højde for den samlede virkning af denne politik, vil der fremkomme et tal på millioner af mennesker, hvis liv er blevet forkortet af sult og ubehandlede sygdomme! I modsætning til myten om at det britiske imperium ophørte med at eksistere en gang for alle med koloniernes uafhængighed og overleveringsceremonien i Hongkong den 30. juni 1997, eksisterer det stadig i form af neoliberal monetaristisk kontrol over verdens finansielle system; en kontrol, der altid har været indbegrebet af imperialisme.

Et andet eksempel på ren propaganda fra imperiet er at sige,

at lande i den Tredje Verden simpelthen ikke ønsker at udvikle sig. Virkeligheden er, at selv ideen om FN's udviklings-årtier de facto blev elimineret med afslutningen på Bretton Woods, og dets erstatning med ideen om befolkningsreduktion, Romklubbens grove ideer om de formodede grænser for vækst og John D. Rockefeller III's misantropiske forestillinger, som han præsenterede dem på FN's befolkningskonference i Bukarest i 1974, eller Henry Kissingers skandaløse NSSM 200 fra samme år; der blot var gammel skimmelsvamp fra påstandene af den onde pastor Malthus', det Britiske østindiske Selskabs bladsmører, som for sin del plagierede ideerne fra den venetianske "økonom" Giannaria Ortes.

Lyndon LaRouche reagerede på dette paradigmeskifte, da han i 1973 i forbindelse med en række undersøgelser om virkningerne af IMF-politikken, begyndte at advare om, at den voksende underernæring, svækkelse af immunsystemet, manglende hygiejne osv. ville føre til fremkomsten af globale pandemier. Efter tusindvis af taler og skrifter fra LaRouche, der har cirkuleret i de mellemliggende fem årtier over alle fem kontinenter, er der ingen der kan sige, at den aktuelle pandemi ikke var forudseelig! Især da LaRouches hele livsværk var dediceret til, blandt andet, at udarbejde udviklingsprogrammer, der netop ville have forhindret det!

Den grundlæggende årsag til at det liberale paradigme og den nuværende underliggende, transatlantiske "regelrette orden" har fejlet, og hvorfor etablissementet har vist sig at være så fuldstændig ude af stand til at reflektere over årsagerne til denne fiasko, er knyttet til det aksiomatiske grundlag og generelt accepterede antagelser om dette paradigmes menneskesyn, såvel som dets begreb om stat og videnskab.

Efter den første opkomst, under den italienske renaissance, af ideer og former for en statsdannelse, der bevidst fremmer de kreative åndsevner hos en voksende andel af befolkningen, og rollen af videnskabelige fremskridt som kilde til social rigdom, lancerede det daværende feudale oligarki knyttet til

det daværende førende imperium, Venedig, en bevidst modoffensiv, hvor Paolo Sarpi, som den førende tænker i det venetianske oligarki, fremførte sin lære, hvorfra Oplysningstiden og liberalisme i sidste ende udviklede sig. Ideen var at kontrollere den videnskabelige debat, men at fornægte evnen til at erkende og opdage reelle universelle principper, at undertrykke potentialet for 'Prometheus' (der ifølge sagnet gav mennesket ilden, *red.*) – om nødvendigt med magt – at reducere mennesker til niveauet for sanssemæssig oplevelse, og dogmatisere det tilbagestående i "den menneskelig natur".

Fra denne tradition udsprang den mekanistiske videnskabelige tradition forbundet med Galilei Galileo og Isaac Newton, John von Neumanns og Norbert Wiener's spil- og informationsteori, og for nyligt de algoritmer, der ligger til grund for derivathandlen i dagens kasinoøkonomi. Det empiriske og materialistiske dogme og dekadente menneskebillede, der blev bragt til torvs af Thomas Hobbes, Thomas Malthus, Jeremy Bentham, John Locke og John Stuart Mill, er stadig den dag i dag grundlaget for den britiske liberalisme, og den virus, der mere end noget andet, har bidraget til den nuværende tilstand i verden.

Det britiske imperiums oligarkiske tankegang, der benægter alle mennesker, men især alle farvede mennesker, den guddommelige gnist af kreativitet bliver udtrykt i fuld klarhed i adskillige skrifter og udsagn, hvis blot folk bryder sig om at se efter det, fra prins Phillips berygtede ønske om blive reinkarneret som et dødbringende virus for at hjælpe med at reducere overbefolkningen af den menneskelige race, til det foragtelige syn der blev udtrykt af Adam Smith i hans "Theory of the Moral Sentiment" fra 1759:

"Administrationen af universets store system... omsorgen for rationelle og fornuftige væseners universelle lykke er Guds – og ikke menneskets – afdeling. Mennesket er tildelt en langt mere ydmyg rolle, hvilken meget bedre svarer til svagheden af

hans evner, og hans begrænsede forståelse; menneskets rolle vedrører hans egen lykke, og den af hans familie, hans venner, hans land ... Naturen leder os til størstedelen af dette med oprindelige og øjeblikkelige instinkter. Sult, tørst, den lidenskab der forener kønnene, kærligheden til glæde og frygt for smerte, får os til at opfylde disse mål for deres egen skyld og uden nogen overvejelser vedrørende deres tilbøjelighed til at gavnede større mål, som 'naturens store dirigent' havde til hensigt at opnå med dem."

Eftersom alle disse egenskaber gælder lige såvel for dyr, er det åbenlyst også i orden at 'udrense flokken' med jævne mellemrum, ligesom spartanerne dræbte heloterne, da de troede, de ville blive for mange. Dette misantropiske billede af mennesket forstærkes gennem ren racisme, som Bertrand Russell udtrykte det så skamløst i *The Prospects of Industrial Civilization*:

"Den hvide befolkning i verden vil snart ophøre med at vokse. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene endnu flere, før deres fødselsrate falder tilstrækkeligt til at gøre deres antal stabilt uden hjælp af krig og pest... Indtil det sker, kan fordelene, som socialismen sigter mod, kun delvist realiseres, og de mindre frugtbare racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere frodige ved metoder, der er modbydelige, omend de er nødvendige."

Det er netop denne racistiske ideologi, der var retfærdiggørelsen af kolonialisme, slavehandelen, opiumskrigen, og for at være ærlig, er det i sidste ende også årsagen til den monumentale ligegyldighed, som store dele af befolkningen i Vesten viser, når de hører nyheden om græshoppesværme i Afrika og i nogle asiatiske lande, som kunne have været elimineret for to måneder siden til en omkostning af kun 75 millioner dollars.

Og intet har ændret sig i den grundlæggende støtte til eugenik (racehygiejne -red.) blandt repræsentanter for

imperiet. Dette blev endnu en gang understreget af en skribent i Daily Telegraph, i en artikel af Jeremy Warner i begyndelsen af marts:

"Ikke for at gå i detaljer, men fra et ganske uengageret økonomisk perspektiv, kunne COVID-19 sågar vise sig at være en smule gavnlig i det længere løb, ved uforholdsmæssigt at rense ud blandt ældre pensionister)."

Det er disse barbariske præmisser for det liberale dogme, selv hvis det næppe er moderigtigt at indrømme deres eksistens i de såkaldte udviklede lande, som for mange år siden førte Lyndon LaRouche til at insistere på, at en kombination af de fire økonomisk og militært vigtigste lande i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – var nødvendig for at gennemføre den bydende nødvendige reorganisering af verdensordenen. Denne reorganisering må dog begynde med den utvetydige og bestemte afvisning af dette liberale dogmes menneskesyn samt dets politiske implikationer. Det britiske imperium i alle dets fremtoninger, men mest af alt dets kontrol over finanssystemet må tilendebringes.

Disse fire nationer – USA, Kina, Rusland og Indien – må øjeblikkeligt sammenkalde en hastekonference og indføre et nyt Bretton Woods-system, der realiserer Franklin Roosevelts fulde intention ved at skabe et kreditsystem, som garanterer, en gang for alle, industrialiseringen af udviklingssektoren. Det må begynde med virkeliggørelsen af et verdenssundhedssystem, der opbygger et sundhedsvæsen i hvert eneste land på denne klode. Først og fremmest med et lynprogram for at bekæmpe coronaviruset, men derefter at opnå den samme standard, som fandtes under Hill-Burton-loven i USA, eller som den var i Tyskland og Frankrig, før privatiseringen i 1970'erne. Som Roosevelt formulerede det i sin Tale til Nationen i 1941, i sin berømte erklæring om de "Fire Friheder", hvor han sagde: "Den tredje [frihed] er friheden for mangel – hvilket oversat i globale vendinger betyder en økonomisk forståelse, der

garanterer enhver nations indbyggere et sundt og fredeligt liv – over alt i verden”. Førstedamen, Eleanor Roosevelt, gjorde det til sin personlige mission at sikre, at disse Fire Friheder blev indlemmet i FN’s Verdenserklæring om Menneskerettighederne.

I Lyndon LaRouches ”Udkast til Samarbejdsaftale mellem USA og Sovjetunionen” fra 1984, der definerede principperne og grundlaget for det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han foreslog, og som blev erklæret for USA’s officielle politik af Præsident Reagan d. 23. marts, 1983, og som gentagne gange blev tilbudt Sovjetunionen for at samarbejde om et omfattende nedrustningsprogram, definerede LaRouche den overbevisning, der repræsenterede et absolut afgørende aspekt af hans livs arbejde og denne organisations mission. Den første del af dette skrift, hvis principper også gælder for samarbejdet mellem de fire nationer og alle andre, som beslutter sig for at deltage i dette nye partnerskab, lyder:

”Det politiske grundlag for varig fred må være: a) den uforbeholdne suverænitet for hver eneste og alle nationalstater, og b) samarbejde blandt suveræne nationalstater for at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af teknologisk fremskridt, til fælles gavn for alle og enhver. Den mest afgørende del af en sådan permanent fredspolitik gennemførelse nu, er en dybtgående forandring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende nationer, og de relativt underordnede nationer, ofte klassificeret som ’udviklingslande.’ Medmindre de vedblivende uligheder i kølvandet på den moderne kolonialisme i stigende grad løses, vil ingen vedvarende fred på denne planet være mulig. Såfremt USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt for de produktive arbejdskraften på hele planeten er i hver og begge parters vitale interesse, er de to stormagter forbundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen af den praktiserede politiske og økonomiske politik, uundværlig for at fostre en

vedvarende fred mellem disse to stormagter.”

I betragtning af den eskalerende anti-Kina-kampagne, igangsat af britisk efterretningsvæsen, som har folk i Præsident Trumps følge, der forsøger at overgå hinanden, nærmest time efter time, i deres anklager mod Kina, inklusive udenrigsminister Pompeo, [direktør for Handels- og Industripolitik] Peter Navarro, [senator] Lindsey Graham, og [FoxTV-værten] Tucker Carlson, mens diverse magtdemonstrationer af USA og NATO blot synes at være begrænsede af antallet af COVID-19-smittede blandt nogle af deres mandskaber, er det eksistentielle spørgsmål, hvordan verden kan komme fri af denne farlige optrapning. Er vi dømt til at genopleve hvordan den næststærkestes magtovertagelse af herredømmet fører til krig, som allerede er håndt tolv gange i historien?

Kombinationen af corona-pandemien, verdens hungersnødskrise, den kommende finansielle, hyperinflationære eksplosion og depressionen af den globale, reelle økonomi er så overvældende, at det burde være klart for ethvert tænkende menneske, at menneskeheden kun kan overvinde denne krise, hvis USA's og Kinas økonomiske potentiale – understøttet af andre industrielle lande – forenes i fælles indsats og forøges, således at de fornødne kapaciteter kan skabes for at sikre sundhedspleje, infrastruktur og industri- og fødevareproduktion. Det er den eksistentielle interesse af hvert individ og af hver nation på denne planet at arbejde hen imod dette mål. Vi bliver nødt til at skabe et globalt kor blandt alle andre nationer og mange millioner af mennesker for at kræve præcist dette!

Konflikten mellem USA og Kina eksisterer kun, hvis de kræfter i begge partier i USA sejrer, som er i traditionen fra H.G. Wells' "Åbne Konspiration", med den idé at USA accepterer det britiske imperiums model som grundlag for en anglo-amerikansk kontrolleret unipolær orden til at kontrollere verden. Denne vision af H.G. Wells blev videreført af William Yandell

Elliot, mentor til Kissinger, Brzezinski, Samuel Huntington, og til og med de neokonservative fra Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC). Hvis, på den anden side, USA vender tilbage til sin sande tradition fra Uafhængighedserklæringen imod det Britiske Imperium, og Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, da vil der være et stort åndsslægtskab med Kinas økonomiske model, som indeholder mange af Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Henry C. Careys principper. På samme måde var Sun Yat-sen, grundlæggeren af det moderne Kina, præget meget af det Amerikanske System.

På det presserende hastetopmøde med USA, Kina, Rusland og Indien, og på den dernæst umiddelbart nødvendige stiftende konference af et Nyt Bretton Woods-system, kan statslederne genoplive ånden fra den oprindelige Bretton Woods-konference, hvor lederen af den kinesiske delegation, H.H. Kung, indsendte Sun Yat-sens forslag for en "International Udviklingsorganisation." Kung, en af Sun Yat-sens svogre, sagde i sin tale i Bretton Woods:

"Kina ser frem til en periode med stor økonomisk udvikling og ekspansion efter krigen. Dette inkluderer et program for omfattende industrialisering, udover udviklingen og moderniseringen af landbruget. Det er min faste overbevisning, at et økonomisk stærkt Kina er en uundværlig betingelse for fredens bevarelse og en forbedring af verdens trivsel. Efter den 1. Verdenskrig foreslog Dr. Sun Yat-sen en plan for det han kaldte 'den internationale udvikling af Kina.' Han understregede princippet for samarbejde med venligsindede nationer og brugen af udenlandsk kapital til udviklingen af Kinas ressourcer. Dr. Suns lære udgjorde grundlaget for Kinas nationale politik. Amerika og andre i de Forenede Nationer, håber jeg, vil tage aktiv del i at medvirke til udviklingen af Kina i efterkrigstiden."

Som sagt støttede Roosevelt internationaliseringen af denne

udviklingspolitik under forhandlingerne, og han betragtede forhøjelsen af levestandarden over hele verden som nøglen til global stabilitet. Og han så internationaliseringen af New Deal-politikken som vejen til at gøre det.

De fire vigtigste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et nyt Bretton Woods-system, og sammen med alle nationer, der ønsker at tilslutte sig, et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem nationer, der styres af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, det højere niveau af fornuft, af 'Coincidentia Oppositorum' (modsætningernes sammenfald) som udviklet af Nicholas Cusanus (1401–1464, tysk filosof, teolog, jurist og astronom; nøglefigur i den europæiske renæssance –red.), hvorpå modsætningerne forbundet med geopolitisk konfrontation kan overvindes.

Internationalt samarbejde mellem videnskabsfolk, der udelukkende baserer sig på verificerbare universelle fysiske principper, må erstatte forrang for politik baseret på ideologi og interesser. Forskning i "livsvidenskaber", en bedre forståelse af hvad der forårsager livets egenskaber og dets oprindelse i universet, er forudsætningen for at bekæmpe coronavirus og alle andre potentielle virologiske, bakterielle og andre sygdomsprocesser. Som en del af verdenssundhedssystemet er vi nødt til at opbygge samarbejdende medicinske forskningscentre internationalt, hvor også unge forskere fra alle udviklingslande kan blive uddannet. Den dybtgående lære af coronavirus-pandemien er, at levering af sundhedspleje skal være et fælles gode og ikke tjene til at maksimere overskuddet for private interesser. Resultaterne af denne forskning skal derfor straks leveres til alle universiteter, hospitaler og medicinsk personale i alle nationer.

Et andet område, hvor internationalt samarbejde i retning af de fælles mål for menneskeheden er uundværlig, er opnåelsen af

energi- og råmaterialesikkerhed, hvilket vil være muligt med beherskelsen af termonuklear fusion og den tilhørende udvindingsproces for grundstoffer ('fusion torch'). Det internationale ITER-projekt på Cadarache-anlægget i det sydlige Frankrig, en tokamak-kernefusionsreaktor og internationalt forskningsprojekt, der allerede involverer samarbejde fra 34 lande, er en god start, men finansieringen af ITER og andre modeller for nuklear fusion må forøges massivt. En af LaRouches centrale opdagelser er sammenhængen mellem energi-gennemstrømningstæthed, som anvendt i produktionsprocessen, og den relative potentielle befolkningstæthed. Beherskelse af nuklear fusion er bydende nødvendigt, ikke kun for den levende befolkning, men især for bemanded rumfart.

Rumforskning i sig selv er et område, der er utænkeligt uden internationalt samarbejde, og som mere end nogen anden videnskabsgren på en positiv måde påviser, hvad pandemien demonstrerer negativt: At vi faktisk er den ene art, der er bestemt af dens fremtid, og hvis langsigtede overlevelsessevne afhænger af vores evne til at lære at forstå og beherske universets love – inklusive de mindst 2 billioner galakser, som Hubble-teleskopet har været i stand til at verificere. Forsvar mod asteroider, meteorer og kometer er kun et blandt mange vigtige elementer i dette. For udviklingslandene er ubegrænset deltagelse i forskningsprojekter den bedste måde – gennem videnskabelig og teknologisk 'kvantespring' – at skabe forudsætningerne for økonomier, der er i stand til at give alle borgere et godt og sikkert liv.

Nicholas fra Cusa skrev allerede tilbage i det 15. århundrede, at alle opdagelser inden for videnskab straks skulle stilles til rådighed for repræsentanter for alle lande, for ikke unødvendigt at holde udviklingen af nogen af dem tilbage. Han fandt også, at konkordans, harmoni, i makrokosmos kun er mulig, når alle mikrokosmos udvikler sig bedst muligt. Det nye paradigme, som vi er nødt til at forme for samarbejdet

mellem nationer, må tage udgangspunkt i hele menneskehedens fælles interesse, således at alle nationer og kulturer – som i kontrast, som i en fuga – er sammenflettet og stiger dynamisk til højere stadier af anti-entropisk udvikling.

Er vi, som menneskelig civilisation, på dette sene stadium af begivenhederne i stand til at afværge tsunamien af pandemier, hungersnød, finanskriser, depression og faren for en ny verdenskrig? I så fald har verden brug for dette topmøde mellem de fire nationer nu! Hvis et sådant topmøde ville bekendtgøre alle disse ændringer – et nyt Bretton Woods-system, at de fire stormagter står skulder ved skulder i opbygningen af et globalt udviklingsprogram i form af en "Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen", et verdenssundhedssystem, et internationalt lynprogram for fusion og beslægtet forskning, en massiv opgradering af internationalt rumforskningssamarbejde, og sidst men ikke mindst, en dialog mellem alle nationers klassiske traditioner, med det formål at udløse en ny renæssance af klassiske kulturer på lignende, men endnu smukkere, vis, som den store italienske renæssance overvandt rædslerne fra den mørke tidsalder i det 14. århundrede – så kan en ny æra af menneskeheden fødes!

Er der et rimeligt håb om, at vi kan overvinde menneskehedens nuværende dybe krise? Absolut! vil jeg sige. Vi er den hidtil eneste kendte kreative art i universet, som har evnen til at opdage nye principper for vores univers igen og igen; hvilket indebærer, at der er et åndsslægtskab mellem vores kreative mentale processer og disse fysiske love.

En tanke, der belyser dette optimistiske perspektiv, vedrører et aspekt af rumforskningen; nemlig den tilsyneladende accelererede aldringsproces under betingelse af vægtløshed og ændringen af denne proces i hyper-tyngdekraft. En bedre forståelse af denne "rum-gerontologi" (alderdomsforskning –red.) er åbenlyst afgørende for fremtidig bemanded rumfart til Mars og i interstellart rum, og det forventes, at det

væsentligt vil øge menneskets evne til at have et længere, sundt liv.

Hvis man tager i betragtning, at Schubert kun blev 31 år gammel, Mozart 35, Dante 36, Schiller 45, Shakespeare 52 og Beethoven bare 56, har man en idé om, hvor meget fremtidens genier med en forventet levealder på 120 eller 150 år vil være i stand til at bidrage til menneskehedens udvikling!

Derfor, slut jer til os for at bringe det britiske imperium til ophør! Og lad os skabe en ægte menneskelig fremtid for hele menneskeheden! Tak.

VIDEO ARKIV: INTERNATIONAL VIDEOKONFERENCE den 25.-26. april: Menneskehedens eksistens afhænger af etableringen af et nyt paradigme nu!

HARLEY SCHLANGER d. 22. april, 2020: Jeg opfordrer dig til at slutte dig til os ved denne konference, da vi klart står over for et øjeblik i menneskets historie, hvor din kreative aktivitet, og din stemme er vigtig, fordi du kan nu spille en rolle i historien.

Der er ingen tvivl om, at vi er ved et vendepunkt. Den kombinerede effekt af coronavirus-pandemien og det økonomiske

krak gør, at vi befinder os i ukendt farvand, og vi ser, at der vedtages en politik, som er det nøjagtig modsatte af, hvad der burde gøres. Især i forhold til økonomien, med redningspakkerne, med den stigende mængde af likviditet der pumpes ud af Federal Reserve, den amerikanske centralbank. Men endnu farligere, som Helga påpegede i vores diskussion i sidste uge, er det rablende anti-kinesiske hysteri, der kommer fra de selvsamme mennesker, der bragte Russiagate, og de selvsamme mennesker som er ansvarlige for den økonomiske krise. Især har vi identificeret Henry Jackson-Selskabet og Atlanterhavsrådet, der havde en konference for to dage siden for at diskutere, hvorfor vi er 'i krig med Kina', og hvorfor vi taber, og nu opfordrer den vestlige alliance til at opgradere dets aktivitet for at besejre Kina.

I stedet for skal vi samarbejde! Stillet over for denne krise bør vi hæve vores blik såvel som vores hjerter til at omfavne menneskeheden, og samarbejde for at komme med løsninger. Og i weekenden 25.-26. april – lørdag og søndag – vil vi præsentere en konference, som er åben for dig her på siden, eller på

[Schiller Instituttets internationale hjemmeside](#)

Men lad mig give dig en fornemmelse af programmet, så du kan se, hvad vi skal diskutere, og dets vigtighed. Det vil forresten være online, så det vil være tilgængeligt for alle jer, der har adgang til internettet.

I dag lørdag kl. 16 dansk tid

Panel 1: "Det presserende behov for at erstatte geopolitikken med et nyt paradigme i internationale relationer".

Panel Moderator: Dennis Speed

10:00 USA østkysttid– Opening Remarks & Introduction
Dennis Speed, Schiller Institute

10:15 – Keynote Address

Helga Zepp-LaRouche

Founder and Chairman, Schiller Institute

10:55 – Dmitriy Polyanskiy, 1st Deputy Permanent Representative

The Permanent Mission of the Russian Federation to the United Nations

11:10 –H.E. Ambassador Huang Ping

Consul General of the People's Republic of China in New York

“For a Better Future: Proposed Principles Needed to Ensure Peaceful and Productive Relations Between China and the United States”

11:25–12:00 – Q&A with Zepp-LaRouche and representatives of Russia and China

12:00 – Jacques Cheminade

Chairman, Solidarité et Progrès, former French Presidential Candidate

“A Europe Not To Be Ashamed Of”

12:20 – Michele Geraci

Economist from Italy, former Undersecretary to the Development Ministry in Rome

12:35–1:15 – Q&A with Zepp-LaRouche, Cheminade, and Geraci

1:15 – Helga Zepp-LaRouche

“Introducing the LaRouche Legacy Foundation”

1:30–2:00 – Q&A continued

Dette vil tage udfordringen op, som Lyndon LaRouche foreslog for mere end et årti siden, at de fire stormagter – Rusland, Kina, Indien og De Forenede Stater – mødes for at diskutere et nyt paradigme, herunder en Ny Bretton Woods-aftale, og inkluderende et samarbejde om LaRouches Fire Love for at muliggøre en global økonomisk genoplivning. Samarbejde, ikke

konfrontation, ikke geopolitik, som er en britisk opfindelse. Vi er nødt til at afslutte regimeskifteakup, gøre en ende på de uendelige krige og i stedet arbejde sammen. Dette var præsident Trumps erklærede intention, da han blev valgt; dette er grunden til, at han blev angrebet med Russiagate, og til at der i dag er en samordnet indsats fra begge partierne, fra efterretningssamfundet og fra medierne for at vende præsident Trump mod Kina og mod Xi Jinping. Så i det første panel diskuterer vi, hvordan vi kan overvinde geopolitikken.

I dag lørdag kl. 21.00 dansk tid,

Panel 2: "For en bedre forståelse af hvordan vores univers fungerer."

LaRouchePAC Science Team: Megan Beets, Benjamin Deniston, Jason Ross: "In Defense of the Human Species"

Plus additional experts

Dette er afgørende, fordi vi har set en forandring på områder inden for videnskabelig forskning, i mange tilfælde, som i tilfældet med den såkaldte "grønne" politik, til en anti-videnskabelig tilgang, der igen er designet til at beskytte det finansielle system, men ikke til at skabe fremgang for den menneskelige art. Og så vil vi tage spørgsmål op fra skikkelser som Kepler og Leibniz, Einstein, Vernadsky – hvad er i grunden videnskab? Og hvad er menneskets forhold til universet, det ikke-levende til det levende og det levende til noösfæren, fornuftsfæren, det vil sige domænet for menneskelig kreativitet.

Søndag 26. april kl. 17 dansk tid

Panel 3: "Kreativitet som den markant karakteristiske egenskab ved menneskelig kultur: Behovet for en klassisk renæssance."

Beethoven, An die ferne Geliebte, John Sigerson accompanied by Margaret Greenspan

Lyndon LaRouche "I Have Insisted that Music is Intelligible!"

Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman, Schiller Institute

William Warfield, "A Poetic Musical Offering"

John Sigerson, "The Physical Power of Classical Poetry and Music"

Diane Sare, "On the Employment of Chorus in Politics"

and other experts

Sandsynligvis et af de vigtigste paneler, vi nogensinde har haft, Hvis man ser på alt det rænkespind og den dårskab der breder sig, hvilket i store træk ikke er uventet, i betragtning af fordømmelsen af befolkningen, og også det virkelige stress og angst, som folk står overfor, idet vi ser civilisationen, som vi kender den, falde sammen, må folk have noget dybere at falde tilbage på for at komme med løsninger. Og en af de ting vi vil gøre, er at se på hvad det var, der gjorde det muligt for Renæssancen at opstå, den håndfuld af enkeltpersoner, videnskabsfolk, kunstnere, digtere, mennesker, der kiggede på menneskets forhold til universet og gjorde fremskridt gennem kreative opdagelser – i et øjeblik af dyb fortvivlelse, fordi Renæssancen kom efter, at den Sorte Pest havde fejet hen over Europa i midten af det 14. århundrede, og udslettet fra en tredjedel til halvdelen af befolkningen på hele kontinentet.

Så i dag, hvor vi står over for lignende kriser, kan vi ikke "vende tilbage til normalen", fordi 'business as usual' var det der fik os ind i denne krise. Så ved at ændre den måde mennesket ser på sig selv, og vi ser på hinanden, som vi ser på andre nationer, at vi legemliggør Schillers princip om, at man skal være en patriot i forhold til ens eget land, men samtidig en verdensborger: Hvis vi ser på dette udtryk gennem kreativitet og musik og kunst, kan vi finde en bedre version

af os selv, så vi kan arbejde på at løse disse problemer.

Søndag kl. 21 dansk tid på søndag

Panel 4: "Videnskaben om fysisk økonomi."

Dennis Small, United States, Schiller Institute Director for Ibero-America: "LaRouche's Legacy: Foundation of the Modern Science of Physical Economy."

Sébastien Périmony, France, Schiller Institute representative: "When Africa Looks to the Stars."

Phillip Tsokolibane, South Africa, leader of LaRouche South Africa.

Bob Baker, United States: "Feed the Future: Eating Is a Moral Right—A Dialogue With American Farmers."

and other experts

Dette er LaRouches specielle felt; Lyndon LaRouche var en pioner inden for hele denne idé om fysisk økonomi. Og dette kombinerer videnskab, det kombinerer historie, det kombinerer kultur, psykologi, kan man sige, hvordan det går til, at vi kan opbygge en økonomi, der reflekterer de menneskelige væsener, som vi er.

Dette er en yderst spændende konference. Vi har talere fra hele verden. Vi håber at have deltagere fra hele verden, og jeg forventer, at mange af jer vil tage tiden til at overvinde jeres dystrethed, jeres apati, jeres frustration, jeres vrede, og tænde jeres sind og lytte til diskussionen, deltage om I vil – og for at gøre det, skal man registrere sig, så gå til Schiller Instituttets website og tilmeld dig, så du kan deltage. Det vil finde sted denne weekend, 25.-26. april, og starter kl. 16 i Europa.

Tak fordi du lyttede med. Jeg vender tilbage i næste uge med Helga LaRouche, men jeg forventer at se dig deltage denne

weekend i vores konference. Tak, fordi du deltager. Farvel!

Den kollapsede økonomi vender ikke tilbage – Schiller Instituttets konference, 25.-26. april, viser vejen til Nyt Paradigme

Den 20. april (EIRNS) – Glem den tekniske snak om betydningen af en negativ pris på olie for første gang i historien. Det er blot én indikation på, at den globaliserede, finansielle City of London-Wall Street-økonomi, hvori de fleste har tilbragt den voksne del af deres liv, og som er brudt sammen i de transatlantiske lande ved indførelsen af offentlige sundhedsmæssige karantæneforanstaltninger, ikke vil vende tilbage. 50 år med nedskæringer, til fordel for frihandel, er forbi.

Dem som insisterer på at "genstarte denne økonomi" vil ikke være i stand til at genoplive skiferolieindustrien. De vil ikke foreløbig kunne genoplive luftfartsindustrien. De vil ikke være i stand til at genoplive bolig- og kommercielt byggeri, eller genstarte mere end blot en del af

bilindustrien. Mere kunne nævnes. De 5 billioner \$, som den amerikanske centralbank har trykt og lovet til bankerne på Wall Street, City of London, Frankfurt, Tokyo – de 5 billioner \$ låner den til banker og hedgefonde og private aktiefonde for at redde de nu værdiløse aktiver, såsom derivater i oliepriser – det er umuligt at sådanne hyperinflationære operationer kan sameksistere med genoplivelsen af den egentlige økonomi.

Hvad hvis nogen snakkede om at "genåbne økonomien" og alligevel intet sagde om centralbankens redningspakke på forbløffende 5 billioner \$ til Wall Street? Hvad hvis denne selvsamme person brokker sig over at Kongressen stemte for 2 billioner \$ – uden at nævne at store dele af dette vil gå til at understøtte lån til banker og fonde på Wall Street? Så hører man virkelig fra Wall Street, på den ene eller anden måde.

For at genopbygge økonomien kræves et nyt paradigme, ikke fra det sidste halve århundredes spekulations- og globaliseringssystem. Det er nødvendigt at lære planerne fra den afdøde økonom, Lyndon LaRouche. LaRouche afviste dette system for globalisering og nedskæringspolitik, da City of London oprettede det i de tidlige 1970'ere ved at tvinge dollaren væk fra dens guldreservebasis. Han forudså, at dybere og dybere nedskæringer over årtier ville fremkalde pandemier.

Årsagen til denne pandemikrise er ikke et land, ikke en enkelt leder, og ikke et virus – det er de sidste 50 års spekulative kasinosystems manglende beredskab for at redde liv, eller for at trodse store farer mod menneskeheden af enhver slags.

LaRouche forstod sig på økonomien, der var ansvarlig for Franklin Roosevelts og John F. Kennedys æraer med fremskridt, før den amerikanske centralbanks kasino med flydende valutakurser.

For at slippe ud af dette sammenbrud må økonomien "genstartes"

fra denne Roosevelt-Kennedy-kapacitet for fremskridt, og så videreudvikles med LaRouches Fire Love. En af disse, genindførelsen af Glass/Steagall-loven, for at opsplitte Wall Streets og City of Londons banker, ville øjeblikkeligt standse centralbankens redningsaktion på 5 billioner \$. En anden, hamiltoniske nationalbanker i hver nation, ville tilvejebringe kreditterne til at påbegynde en genopbygning. Genopbygningen kan begynde med en kærlighedshandling: Opbygningen af nye sundheds- og hospitalssystemer i alle underudviklede nationer verden over. Dette vil redde måske millioner af liv fra COVID-19, der nu spreder sig der; men også således at vi ikke igen vil være komplet uforberedte.

Ekspresopdatering af appellen den 28. februar 2020 til præsident Trump, præsident Xi, præsident Putin, premierminister Modi og andre landes ledere om hastegennemførelse af Lyndon LaRouches fire love

Opdateret den 8 marts 2020

Af Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet

De fleste sundhedseksperter betegner nu officielt coronavirus som en pandemi, og kun et fåtal undgår dette udtryk for ikke at 'puste for meget til' markederne og investeringerne i "pandemiske obligationer". Det står også klart, at denne pandemi vil være dødsstødet for det i øvrigt allerede bankerotte finanssystem, hvor det største aktiemarkedskollaps siden 2008, det hidtil usete fald i udbyttet på 10-årige amerikanske statsobligationer og meddelelsen fra Bostons centralbankdirektør, Eric Rosengren, om at gå over til "helikopterpenge", er alarmerende og ubestridelige signaler.

I stedet for at tage ved lære af Kina, som ifølge WHO har sat en ny standard for håndtering af en sådan krise, har de fleste regeringer (Italien og Japan er undtagelser) ikke brugt den tre måneder lange varselstid, som de fik på grund af Kinas effektive alarmberedskab. Det er chokerende – men ikke overraskende – hvor fuldstændig uformående det liberale etablissement har vist sig at være i forhold til at reflektere over det faktum, at det er deres politik, der er årsagen til at hele den menneskelige civilisation nu er truet, og i forhold til at drage konklusionerne og ændre deres fremgangsmåder.

Allerede i 1974 oprettede Lyndon LaRouche en økologisk-biologisk 'Holocaust- arbejdsgruppe' for at undersøge virkningerne af IMF og Verdensbankens politik for nedskæring af fødevare- og energiforbrug samt sundhedsudgifter i udviklingslandene – der viste at dette ville føre til biologiske katastrofer, fremkomsten af gamle og nye sygdomme og pandemier. I de følgende årtier offentliggjorde LaRouche og hans bevægelse mange flere advarsler samt fremlagde konkrete udviklingsprogrammer for alle kontinenter, hvis udførelse ville have forhindret den nuværende krise i at komme ud af kontrol.

Selvfølgelig vil de såkaldt industrialiserede lande på en eller anden måde klare krisen, men til hvilken pris? På grund

af privatiseringen – dvs. profitorienteringen – af sundhedssektoren, er der nu alt for få senge til intensiv behandling. Den belgiske læge og leder af den nationale lægefagforening, Dr. Philippe Devos, har netop advaret om, at denne mangel vil føre til nedprioritering af gamle mennesker for de unges skyld, når antallet af tilfælde overstiger antallet af tilgængelige faciliteter til intensiv behandling, hvilket han forventer vil ske. Vil vi vende tilbage til skråplanet med at afslutte "uværdige liv", som blev fordømt i Nürnberg-retssagerne?

Og hvad med de fattige lande, som ikke engang har kapacitet til test, endsige behandling? Hvad med lande som Haiti, Nigeria og Bangladesh? Hvad med Iran, hvor sanktionerne af medicinske forsyninger helt klart allerede forårsager unødige tab af mange menneskeliv?

Hvad med græshoppeplagen i afrikanske og asiatiske lande, en fare, som har været kendt i mange måneder, og hvor den latterligt lille påkrævede økonomiske hjælp på \$ 76 millioner ikke er blevet ydet, så der nu er fare for, at græshoppesværmene udvikler sig til en fuldgyltig invasion, der truer millioner af menneskers liv i løbet af kort tid?

Hvad med de barbariske optrin ved den græsk-tyrkiske grænse, hvor politi fra begge sider bruger tåregas mod flygtninge; hvor den ene side muligvis "iscenesætter" disse mennesker, der absolut ingenting ejer, men den anden side, ikke mindre barbarisk, forsøger at opretholde "beskyttelsen" af EU's ydre grænser? Tror EU-etablissermentet virkelig, at de kan bygge en ny 'Limes-linje' rundt om Europa, (Limes Germanicus var den befæstede grænse, der adskilte Romerriget fra de germanske stammer, red.) mens Sydvestasien og Afrika sprænges indad af en coronavirus-pandemi, en græshoppeplage, sult og desperation?

Dette etablisserment vendte det blinde øje til Bush- og Obama-administrationernes interventionskrige, som trods alt er

hovedårsagen til flygtningekrisen. De har ikke haft nogen interesse i at opbygge infrastruktur i Afrika i de seneste årtier, hovedsageligt på grund af deres neo-malthusianske ideologi. Har de i virkeligheden accepteret ideen om at lade denne pandemi og denne græshoppeplage følge deres "naturlige gang"? Og falder dette ikke i tråd med den grønne ideologi, der forkynner at det er godt for miljøet at have færre mennesker?

Der er en løsning på denne eksistentielle krise, men når den såkaldte "elite" er moralsk uegnet til at indføre de nødvendige reformer, har vi brug for en bred mobilisering af befolkningen, der må blive "statsborgere" (Staatsbürger). Der må være et udbredt, folkeligt krav om, at de førende lande i verden – startende med USA, Kina, Rusland og Indien – støttet af andre – må gennemføre følgende trin i omorganiseringen af det nuværende finanssystem:

1) Der må omgående indføres et globalt system med bankadskillelse, efter nøje forbillede af Roosevelts Glass/Steagall-lov af den 16. juni 1933. Inden for dette system skal de almindelige banker stilles under statslig beskyttelse og adskilles fuldstændigt med en brandmur fra de spekulative investeringsbanker, der ikke længere har adgang til de almindelige bankers formuer eller til skatteyderbetalte redningsaktier. Disse bankers giftige papirer, indbefattet løbende derivatkontrakter, skal afskrives. Berettigede fordringer, der har med den reelle økonomi at gøre eller med den arbejdende befolknings pensioner og andre formueværdier, skal også anerkendes som gyldige i det nye system. Visse former for betalingskrav må dog foreløbig indefrys og undersøges af statslige institutioner for deres berettigelse.

2) Der må oprettes en nationalbank i alle lande, i traditionen fra Alexander Hamiltons Bank of the United States eller i stil med den tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau efter 2. Verdenskrig, således at statslige kreditter kan forsyne den fysiske økonomi med de nødvendige midler for produktive

investeringer. Udstedelsen af disse kreditter må rette sig efter principperne om en høj energistrømningstæthed og en optimal forøgelse af produktionsmidlernes og arbejdskraftens produktivitet gennem en betoning af videnskabelige og teknologiske fremskridt.

3) Mellem deltagerlandene må der indføres et system med faste valutakurser, og der skal indgås samarbejdsaftaler mellem suveræne stater angående nøje definerede infrastruktur- og udviklingsprojekter. Disse aftaler udgør tilsammen faktisk et nyt Bretton Woods-system i Roosevelts forstand, med det udtrykkelige formål at fremme udviklingslandenes udvikling.

4) Den yderst nødvendige forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet for at kunne forsørge en global befolkning på næsten otte milliarder mennesker i dag må tilvejebringes gennem et internationalt hasteprogram, for at virkeliggøre fusionsenergi og andre avancerede teknologier, såsom optisk biofysik og biovidenskaberne, for at kunne finde løsninger på problemer som coronavirus, såvel som et internationalt samarbejde inden for rumfart og rumteknologi; dette kan skabe den nødvendige næste økonomiske platform for verdensøkonomien, sådan som økonomen Lyndon LaRouche har udviklet det.

Bælte- og Vejinitiativet, der blev indledt af præsident Xi Jinping, og som 157 lande allerede har tilsluttet sig, tilbyder et konkret perspektiv for at bringe den industrielle udvikling til Sydvestasien og Afrika, hvilket der er et presserende behov for. Kina har tilbudt at samarbejde med alle lande på planeten i et 'win-win-samarbejde' om at udvide Den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika og på denne måde give et konkret udviklingsperspektiv, hvilket er den eneste humane måde at løse flygtningekrisen på. USA og alle europæiske nationer må og skal samarbejde om denne plan.

Vi, de undertegnede, retter denne indtrængende appel til de nævnte regeringer om nu at handle i dette øjeblik med dets voldsomme udfordringer for hele menneskehedens sikkerhed og eksistens, for at korrigere fejlene i det nuværende system der

førte til den øjeblikkelige krise, og vende tilbage til principperne for det almene vel, nationalstatens suverænitet, fødevare- og energisikkerhed, medens vi antager en vision for menneskeheds fælles mål og et fremtidigt fællesskab for menneskeheden.

Der er intet bedre tidspunkt til at gennemføre disse nødvendige forandringer end lige nu, her i Beethoven-året, hvor hans monumentale værk udgør et smukt billede af et nyt mønster for en bedre fremtid for menneskeslægten.

Underskriv gerne
på: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_global

**Trump imødegår grønne
fascister i Davos med
renæssance-optimisme.**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche d. 22 januar
2020**

Alt imens 190 milliardærer og deres lakajer i erhvervsliv og institutioner er forsamlet i Davos og presser på med en grøn fascistisk dagsorden, greb den amerikanske præsident Trump ind med et anderledes sæt af grundregler. Mens hans tale

fremprovokerede hysteri, hvor nogle beskyldte ham for "meningsløs optimisme", priste han Firenzes borgere, der handlede med fantasi og dristighed ved bygningen af den store kuppel – en bedrift, som Lyndon LaRouche ofte omtalte som et eksempel på ånden i menneskelig kreativitet og engagement i fremskridt, der resulterede i renæssancen – og understregede dermed atter, hvorfor oligarkiet er opsat på at afslutte hans præsidentskab.

Helga dækkede en række emner, fra krigsfaren til den stigende sandsynlighed for et økonomisk sammenbrud, og vendte tilbage til nødvendigheden af et hastetopmøde mellem de tre præsidenter som et skridt i retning af et nyt paradigme for at overvinde farerne. Hun opfordrede tilhørerne til at slutte sig til os for at ændre dagsordenen, med henblik på at bringe menneskeheden tilbage til videnskab og kultur for at imødegå krig og ødelæggelse. Udnyt muligheden i dette jubilæumsår for Beethoven til at opdage den sande skønhed i den menneskelige kultur.

**Berlinmurens fald, anden
chance for en gunstig
mulighed
Schiller Instituttets
konference, 9. november 2019**

1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed

2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder

menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i totalt oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien",

demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ –red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland,

gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konfederation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbeholdning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske

Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkeligt at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondskabsfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april

1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesten for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national

suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under

Bælte- og Vejinitiativet.

– Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt,

at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

Alle fire paneller: Schiller Institutets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvklaart svigagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i

musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

- * LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"
- * Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

- * Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet
- * LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet
- * Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina
- * 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien
- * LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut
- * LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze,

Italien

* Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon

* Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

* Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet

* LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone

* Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green, mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Verden i oprør: Et øjeblik

til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra

Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales' fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

Tilegnelsen af LaRouches metode er påkrævet for at organisere kræfterne for

sejr.

Den 7. november (EIRNS) – I en tale, der var forberedt den 26. maj 2000, af statsmand Lyndon LaRouche med titlen “Vedrørende emnet strategisk metode” (EIR, 2. juni 2000), beskrives en tankegang, hvis tilegnelse er afgørende, hvis vi skal komme sejrrigt ud af det nuværende politiske og økonomiske rod i USA, hvor sejr også er kritisk for [resten af] verden. Tankegangen bygger på metoden for videnskabelig hypotese kombineret med en analyse af den kulturelle og økonomiske dynamik, der faktisk bestemmer væsentlige ændringer.

LaRouche siger, at “den afgørende faktor ... er den menneskelige vilje, der vælger eller fravælger passende former for frivillige, kritiske ændringer i politik, som former nationer og menneskehedens fremtid som helhed. Disse er de beslutninger, som har forholdsvis afgørende indflydelse på begivenhedernes forløb, især under kriseramte forhold, der ligner dem som er fremherskende verden over i dag. ”Han pegede på et sæt af sådanne beslutninger, som virkelig var onde, for at demonstrere hvad han mente med kritiske beslutninger, der har dyb indvirkning selv over generationer. Disse beslutninger stammer fra 1975-76 [og blev truffet] af New York Council on Foreign Relations og Den Trilaterale Kommission, og er kendt som ”1980’erne-projektet”, hvilket lagde grundlaget for ødelæggelsen af USA’s fysiske økonomi, omdannelsen til et forbrugerdrevet post-industrielt samfund, og i den endelige manifestation af denne politik, noget vi stadig oplever i dag, den tilstræbte triumf for globalisering og opgivelse af suveræne nationale regeringer til fordel for den type af bankdiktatur, der blev foreslået den 23. august, 2019 af Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, i Jackson Hole, Wyoming. Og denne plan for et bankdiktatur har taget et væsentligt skridt fremad med meddelelsen om, at milliardøren Michael Bloomberg går ind i demokraternes primærvalg i Alabama, uden endnu at ”have besluttet” om han stiller op som

præsidentkandidat.

Præsident Donald Trump afbrød den langsigtede udvikling, som disse fyre dengang satte i værk, en udvikling hen imod fuldstændig opgivelse af vores grundlæggeres store eksperiment med den suveræne republik kendt som De forenede Stater. LaRouche siger: "Metoden for det sædvanlige slæng af bankfolk og advokatfirmaer fra Wall Street var forkert, endda ond, men disse fyre havde i det mindste en vision om en række kulturelt motiverede ændringer i USA og verdenssamfundet, som de havde til hensigt at fremkalde de kommende årtier. "Det lykkede de med, fordi borgerne var optaget af øjeblikkelige begivenheder, på en selvbegrænsende måde, og nægtede at strække deres sind og vision til hvilken fremtid de søgte at skabe de kommende 50 år. Denne smålighed tillod ondskenen at triumfere.

LaRouche spørger derefter, hvordan vi kan imødegå og arbejde for at påvirke de kulturelle paradigmer, som igen vil afgøre den måde hvorpå befolkninger og andre beslutningstagere vil reagere på det globale finansielle og politisk-økonomiske chok, af den slags der nu hastigt nærmer sig? Og, siger han, der er virkelig kun et tidspunkt, hvor man dramatisk kan ændre ting, og det er når begivenhedernes chok får folk til at undersøge deres eget tanke sæt, de underliggende aksiomer og postulater, på hvilke de baserer deres meninger.

Det er netop situationen i dag, hvor en udfordret og modtagelig befolkning søger efter løsninger på, hvad der sker omkring dem. Som LaRouche uddybede, er den eneste rigtige måde at fjerne kræfterne bag kuppet mod denne præsident – ud fra en strategisk betragtning – at vælte hele skakbrættet, ved at slutte sig til Rusland, Kina og Indien for at skabe traktater, der er centreret om et nyt monetært system med faste valutakurser, der kun udsteder kredit til økonomisk udvikling og avancerede videnskabelige udforskninger, der fremmer hele menneskehedens produktive kapacitet.

LaRouche peger på adskillige bestemmende kulturelle chok, der

førte til USA's tilbagegang under Barack Obama, og som demokraterne nu beskriver som "normale tilstande." Blandt dem er brugen af nuklear terror til at skabe et krav om en verdensregering, som forestillet af Bertrand Russell og andre talsmænd for det britiske oligarki, og stillet til skue under betegnelserne "globalisering" og "lov og orden". Der var fremkomsten af 'rock/stoffer/sex-modkulturen' i kølvandet på drabet på præsident John Kennedy; bestræbelserne på at standse den teknologiske udvikling gennem miljøbevægelsen og afviklingen af centrale initiativer for NASA; udryddelsen af klassisk uddannelse i skolerne; fremme af fri handel og traktater som NAFTA, der decimerede den amerikanske arbejdsstyrke og opgav enhver beskyttelse af amerikanske industrier.

Denne dekadence blev af LaRouche beskrevet som en "grundlæggende konflikt" i geometrien af aksiomer og postulater om menneskets natur. Hvad han betegnede som 'det romantiske syn', ser mænd og kvinder som grundlæggende onde, som dyr, med dyriske sanselige impulser, ude af stand til at ræsonnere ud over øjeblikkets sanseopfattelser. Denne opfattelse er grundlæggende for tolerancen over for imperier i histories løb, og er i stigende grad dominerende i USA i dag. Det modsatte, klassiske tanke sæt, især i dets kristne manifestation, definerer mennesker som grundlæggende gode, som hævet over dyrene, som værende skabt i billedet af universets skaber og i stand til kreativ forandring og opdagelse af universets grundlæggende love. Det var tankesættet hos grundlæggerne [af republikken], der måtte fordrives og ødelægges af de fundamentale ændringer, der er nævnt ovenfor.

Præsident Trump har taget skridt til at vende alt dette, nogle skridt er stærke, andre mere tøvende, men han hæmmes af det kulturelle forfald, selv blandt hans mest glødende tilhængere. Hvad der mangler her er dybden af intelligens og analyse, som LaRouche drøftede [i talen], hvor han bemærkede, at det største problem er opgivelsen af de former for klassisk

uddannelse og klassisk drama og musik, som bevidst er udformet til at nære og styrke det menneskelige sind, menneskelig kreativitet, og får os til at gå uden for vores umiddelbare omgivelser, og beherske hvordan vi ændrer dem. Store forsamlinger råber taktfast "U.S.A.!" igen og igen, men er blevet nægtet dette middel, hvilket viser, at vi ikke indgående uddanner de generaler, der faktisk er i stand til at vinde denne krig for USA, og i sidste ende verden. I mangel på LaRouches metode kan og vil disse menneskemængder blive manipuleret og dræbt af vor fjendes evne til at manipulere dem gennem populærkultur og den offentlige mening.

'Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump'

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften "Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump". Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: "Den overordnede dynamik i verden er, at den liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve."

"Og det", fortsatte hun, "er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina,

af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. ”

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.
- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som

allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskeheden almen vel først snarere end at sætte ens egne interesser over alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske

håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an Kina:

Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på

dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform- og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang;

mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget jernbanelinjer, udbygget havne, opført industri-parker og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woods-systemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde ægtefælle, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en

kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republik's finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression. Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds togethalvt tusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller

det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end totusinde år været anset for selvindlysende i Kina, at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt

det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtigt mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskehedens fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med

begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitet.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kik på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Hvis det overhovedet er sket, så nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et

fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patriot, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget som muligt være stolt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som muligt at vide om landet fra de jesuitiske

missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologisk anvendelse og praksis..."

Jeg tror derfor, at hvis en vis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagenes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne..."

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, at Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:

Schiller Institut underskriftsindsamling

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år.

Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft Ehrlicke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy, Harrison Schmitt

Frontalt angreb på vores levestandard:

Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for changing the culture, LaRouchePAC 2019:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Lyndon LaRouche:

1. [Video: The Woman on Mars, 1988](#)

Part 1:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Part 2:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Krafft Ehrlicke:

1. [Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside](#)
2. [In celebration of Krafft Ehrlicke's 100th birthday, 2017](#)

John F. Kennedy:

1. [Video: JFK's full speech about space at Rice University.](#)

Harrison Schmidt:

1. [Mining the Moon, 2005](#)
2. [Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014](#)

NYHEDSORIENTERING JUNI 2019:

Rens Lyndon LaRouches navn for at forhindre krig

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Her er mere af Helga Zepp-LaRouches webcast fra side 2.

Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring

frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: For mange mennesker vildet sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouches navn ikke renses, tror jeg ikke, at vi kan stoppe de nuværendetrommehvirvler for Tredje Verdenskrig. At rense hans navn og neutralisere den krigsmaskine, som driver verden mod Tredje Verdenskrig, er en og samme ting. For det er netop det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af, at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse. I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen »The LaRouche Case (LaRouche-sagen)«. Jeg vil opfordre alle seere, alle jer som ser dette program, til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, I har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen I kender – og hjælp os med at sprede dette internationalt (se: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27712).

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og ødelæggelse af det amerikanske retssystem i USA's historie. Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for at rense LaRouches navn. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne, hvor absolut påtrængende det er,

og hvor tæt vi er på, hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: »Dette er ude af proportion«, og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse. Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og såvidere – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for at Trump mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finder en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er rensning af Lyndon LaRouches navn helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt »Russiagate«, og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der

står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig

diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {*New York Times*} efter al sandsynlighed lakkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to

olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end

nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af 'Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk', der

ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke

kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og

Kinas fremgang må inddæmnes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

**Se foredragsrækken om
LaRouches liv: Jordens sidste**

50 år og Jordens næste 50 år

[# 1: Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. Klik her.](#)

Helga Zepp-LaRouche. En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hære: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone Helga i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ. For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med en forståelse af den nødvendige renæssance.

[# 2: LaRouches ufuldendte krig for en ny økonomisk verdensorden. Klik her.](#)

Dennis Small. Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche.

Han påviste, at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

[#3: Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. Klik her.](#)

Will Wertz. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen »Om Gud«, skrev han: »Hvis vi måler historien med standarden, at hver person er imago viva Dei, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det, som er beskrevet i vores tåbelige lærebøger fra universiteterne og lignende steder«. I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen »Historie som videnskab«, fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet »historie« begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip, som ikke eksisterer for andre arter.«

[#4 \(18. maj\): Italiensk Videnskab og Kultur. Klik her.](#)

Liliana Gorini og John Sigerson. LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Klassisk musik: Den tyske dirigent Furtwängler blev den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

[5. Det amerikanske system, LaRouche-Riemannsk økonomi, og et Måne-Mars projekt. Klik her. Den findes nederste på siden.](#)

Ben Deniston og Paul Gallagher. Den 23. marts 1983 traf præsident Reagan en beslutning – trods stærk modstand fra sine rådgivere – om at gøre LaRouches strategiske forsvarsinitiativ (SDI) til USA's politik. Det var en del af LaRouches rumprojektforeslag for en ny æra af potentielt set ubegrænset

fremskridt.

[Alle kan også ses på LaRouchePAC's hjemmeside. Klik her.](#)

Se og del: Dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn.

[Skriv gerne under for at rense LaRouches navn: klik her.](#)

Læs også afskriftet (på engelsk) nedenunder.

Trailer:

Den 21. juni offentligjorde LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til at rense Lyndon LaRouches navn, "Hvorfor Lyndon LaRouches navn skal renses" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, USA's fhv. justisminister Ramsey Clark, og LaRouches sagfører Odin Anderson).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere

og sprede videoen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-lister, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren. (Du kan naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Med den rette koordinerede indsats kan vi få videoen til at gå viralt.

Afskrift på engelsk:

The Case of LaRouche: Robert Mueller's First Hit Job

The Case for the Exoneration of Lyndon LaRouche

June 21, 2019

[music]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The most important in history is ideas, especially those ideas which move mankind forward; which are ideas which make the life of generations to come more human.

For me, the biggest crime of what happened to my husband is not that he was innocently in jail. I'm not saying it was not a hard time, because it was. But the lack of the ability to have important ideas govern history; that is the biggest crime. Lyn, while he was incredibly courageous of producing creative work while he was in prison – I mean, he did more in prison than any of us outside, and he put us to shame.

But nevertheless, I will only give you one example. In 1989, he was already in jail for nearly one year, when the borders of Europe opened. He, from his prison cell, designed a great

vision of how to integrate Eastern Europe, Western Europe, China, the whole Eurasian continent, which would have been a groundbreaking conception which would have put the entire history of the 20th century on a totally new basis. Because economically, to integrate that economic space as one would have given opportunities and freedom to the states of the former Soviet Union and Eastern Europe and the Asian countries. But because Lyn was in jail, this idea did not become as effective as if he would have been free.

Now, I'm saying this because to put a man of great ideas into jail is a crime all by itself, because of the ideas. The reason why we were able to mobilize hundreds of parliamentarians and thousands of VIPs from around the globe – why would people from Africa sign the parole request for Lyndon LaRouche? Why would people from Latin America do this? Why would people from around the world, from Russia; why would people come out of completely different cultural worlds to fight for this man? Well, because we not only said this man must be free and his innocence must be proven, but they, many of them told me and others that they understand that the kind of change in global policy my husband is standing for, the kind of just new world economic order which allows the economic development of Africa; which allows the economic development of the developing countries, of Eastern Europe, they say is the only hope for them, for their nation, as far away as it may be.

So, the reason why we must win is not because it's a personal affair. But as my husband was saying, we are going into a period of crisis, which most people are completely unaware of. The kinds of changes have to be big, and they have to be done with the help of the United States, because the world cannot be saved against the United States.

So, it is an historical necessity. And I think in a certain sense, given the experience I have from eight years of fighting this, given the fact that more and more people around

the globe are united around this and understand that mankind is sitting in one boat this time; that either we solve all our problems at once, or nobody will live. I think we can win, and I think we must have that attitude. [applause]

NARRATOR: On August 31st and September 1st, 1995, a series of extraordinary hearings were convened in Tysons Corner, Virginia, to investigate gross misconduct by the U.S. Department of Justice. The hearings were chaired by former U.S. Congressman James Mann of South Carolina and J.L. Chestnut of Alabama – the great lawyer and icon of the Civil Rights movement. The hearings focussed on abuses by the U.S. Department of Justice, highlighting the onslaughts of targetted criminal cases against black elected officials in the United States – dubbed “Operation Fruehmenschen” according to FBI whistleblowers and Congressman Merv Dymally of California; as well as the case of Lyndon LaRouche.

LYNDON LAROCHE: My case may be, as Ramsey Clark described it, the most extensive and the highest level of these cases, in terms of the duration and scope of the operation.

NARRATOR: Witnesses included: LaRouche’s attorney, Odin Anderson; former U.S. Attorney General Ramsey Clark, who had been LaRouche’s defense attorney in his appeal; Lyndon LaRouche’s wife, Helga Zepp-LaRouche – from whom you just heard; and Lyndon LaRouche himself. The panel was comprised of leading national and international political figures, including the former Vice Premier of Slovakia, Jozef Miklosko; numerous state senators and other elected officials from across the United States; as well as Chor-Bishop of the Maronite Church, Monsignor Elias el-Hayek. Numerous international observers were present, including legendary

Civil Rights heroine Amelia Boynton Robinson of Selma, Alabama.

As you will hear, these hearings demonstrated not just the injustice which was perpetrated against leading U.S. political officials by the Department of Justice because of their political views – exemplified by the case of Lyndon LaRouche – but the inherent danger at that time that such abuses, if left unchecked, could subsequently threaten the very existence of our Constitutional republic itself; a fight we see playing out today as we speak at the very highest level of our government, in the form of the attempted takedown of the U.S. Presidency.

[from Oct. 6, 1986]

NEWS REPORTER 1: The raid command post, about three miles from town, was busy all night. Just before dawn, Virginia State Police moved out. It was a combined strike force, including FBI, Internal Revenue Service, Secret Service, and other Federal and state agents. As FBI agents approached LaRouche's estate in Leesburg, Virginia, 50 miles from Washington, police lined up outside.

NEWS REPORTER 2: Good evening. Federal and state agents today raided the Leesburg, Virginia headquarters of political activist Lyndon LaRouche.

NEWS REPORTER 3: Today, it was a law enforcement assault here in Leesburg that set this town buzzing.

NEWS REPORTER 4: Scores of state and local police joined Federal agents in a coordinated, nationwide raid.

NARRATOR: On October 6, 1986, four hundred FBI, state police, IRS, ATF agents, and the national news media descended on Leesburg, Virginia, to search offices associated with the LaRouche political movement. At a farm outside Leesburg, where Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche were staying, heavily armed agents dressed in full tactical gear patrolled the perimeter as armored personnel carriers surrounded the property, and helicopters buzzed constantly overhead.

In addition the materials specified in the Federal search warrant, according to later court testimony, the FBI case agent in charge was searching for evidence by which to obtain an arrest warrant for Lyndon LaRouche himself and a search warrant to allow armed entry to the farm. A plan was in place to provoke a firefight with LaRouche's security guards, to take out LaRouche, which was admitted years later.

During the evening of October 6th, moves to implement that plan seemed to begin with news stations broadcasting that now an assault was about to occur on the farm. A telegram was sent in LaRouche's name to President Ronald Reagan, seeking his intervention to call off the raid. Coincidentally, at exactly the same time, President Reagan was in Reykjavik, Iceland, refusing to back down in negotiations with Mikhail Gorbachev on his commitment to the so-called SDI – the Strategic Defense Initiative. The same SDI that Lyndon LaRouche had worked for years alongside top officials in the Reagan Administration to craft and support.

LAROUCHE: A first-generation of strategic ballistic missile defense ...

NARRATOR: Only after this telegram to Ronald Reagan was sent

did the forces surrounding the farm begin to dissipate and recede. However, this was merely the opening chapter, in a concerted campaign involving elements within the Justice Department to target and dismantle the political operation of Lyndon LaRouche. A campaign which astute observers of this case would readily compare to the operation underway, today, against none other than President Donald J. Trump. There are striking similarities between the LaRouche case and the present attempt to prosecute or impeach Donald Trump.

The first one is that both cases with a British call for prosecution and criminal investigation. In LaRouche's case, British intelligence sent a letter to the FBI in 1982, demanding investigation because LaRouche, the British claimed, was an agent of Soviet disinformation. At the same time, Henry Kissinger and the President's Foreign Intelligence Advisory Board triggered a counterintelligence investigation of LaRouche under Executive Order 12333. In the Trump case, the British government began demanding Trump's head as early as 2015; and have bragged to the {Guardian} and other British newspapers that their spying was the origin of Russiagate.

Both cases shared a legal hit man in the form of prosecutor Robert Mueller. And, both cases involved the employment of the criminal law enforcement and intelligence capacities of the United States to defeat and silence a political opponent for political reasons; something which violates the very core principles of the U.S. Constitution. In LaRouche's case, the effort was to permanently demonize him, in order to bury his ideas, precisely as Helga LaRouche stated in her testimony.

As can be seen, the failure to challenge the gross abuses of justice, perpetrated by the Justice Department in the case of Lyndon LaRouche, has now brought us to the point, where the very Constitutional system on which our republic depends is being threatened.

REP. JAMES MANN: All right, the session will come to order.

NARRATOR: Let's hear from Lyndon LaRouche's lawyer, Mr. Odin Anderson of Boston, Massachusetts.

MANN: As we attempt to study the broad subject of misconduct by the Department of Justice ... we cannot overlook the case that is perhaps the most pervasive (and I'm stealing the words from Ramsey Clark, I think), most pervasive course of misconduct by the Department of Justice, in the history of this country: broader-based, longstanding, abuse of power beyond expression, abuse of power through the use of Federal agencies, including, even, a Bankruptcy Court.

Throughout the days of the LaRouche ordeal of criminal charges, Odin Anderson, a lawyer from Boston, has been the solid rock of criminal defense and counsel, far and above any other person. He can, therefore, speak to the subject of misconduct, or such facets of that as he may choose to discuss, better than anybody, with the possible exception of Lyndon and Helga. He has, literally, devoted a major portion of his life in the last 7 or 8 years, 8 or 9 years, to that task. And we appreciate him taking the time to be here from Boston, to make some such statement as he wishes to make, and be responsive to questions.

Thank you.

ODIN ANDERSON: Thank you, Congressman, honorable panel. It's I who thank you for this opportunity to speak about the LaRouche case.

I'm thankful, as I looked up and counted names, there are only 11 of you. If there had been a 12th, I would have been tempted to re-try this case in front of you, assured, I think, that Mr. LaRouche would finally get a fair trial...

I have represented Lyndon LaRouche since 1984, at which time he was directly targetted by the Department of Justice, through its U.S. Attorney's office in Boston, although there is a history of many years of harassment prior to that...

Back in the late '60s, you probably all remember a student organization called the Students for a Democratic Society, (SDS); very active on campuses, particularly around the Vietnam War, but on many other issues of political importance to the United States; economic, social, a broad range of issues.

Mr. LaRouche, and a number of political associates of his, became involved in those very same issues. But they had a difficulty with SDS, and essentially founded their own group, which became known, originally as a faction of SDS, the Labor Committees. They ultimately became known as the National Caucus of Labor Committees, which was and remains a political association ... of people who share like political views.

Probably the best way to demonstrate the government's venal behavior, and the unconstitutional activities undertaken, directed out of the Criminal Division of the Department of Justice, is to show you their own documents, and read to you their own words. And, by way of history, I'd like to have No. 1 put up on the screen.

What you see before you, is an FBI memorandum from the SAC, the Special Agent-in-Charge, of the New York Field Office of the FBI, to the Director. It's dated March 1969. And, it requests authorization of the Director to issue a false leaflet, to stir up antagonisms between these various aspects of SDS. Now, I'm sure that's a tactic familiar to all of you,

if in slightly different form. They want to disseminate this leaflet under false cover, to various of these groups, and stir up as much controversy between them, hopefully, undermining their ability to act in concert, and getting them into faction fights, which would destroy their efficiency and cohesion.

Well, if you put up No. 2, you'll see that they got that authority from the Director of the FBI, and his blessing: "Authority is granted to anonymously mail copies of the leaflet submitted." Now, I'm not going to bother to show you the leaflet, because it's a piece of scurrilous garbage. It's available for anyone who would like to see it. It was called "The Mouse Crap Revolution," but its intent and purpose was exactly as defined in the letters. {This} is the Department of Justice, {this} is the FBI at work in the 1960s, under – if you look at the bottom – what was called "Cointelpro," or "Counterintelligence Program."...

So in 1969 and the 1970s, this was the kind of activity which was going on against the LaRouche political movement, and many others, including people you're well acquainted with personally.

If we could move on to the next overlay [No. 3]. This is to the Director, again from the SAC in New York, regarding the named subject, Lyndon Hermyle LaRouche, Jr., also known as Lynn Marcus, as they suggest. This is one of the most incredible pieces of FBI material that I have ever seen...

What this suggests, is that the Communist Party has let the FBI know, that they want to eliminate Lyndon LaRouche, for their political reasons. They consider him to be a "politically dangerous person," and the Communist Party wants to eliminate him.

If you look at the bottom, "New York proposes submitting a blind memorandum to the {Daily World}," to foster these

efforts. Here's the FBI climbing in bed with the Communist Party, in order to effect the elimination of Lyndon LaRouche from the political scene. I think we all know what that means. And they go on to say, that it's believed, that once LaRouche is eliminated, the political effectiveness of the National Caucus of Labor Committees will, thereby, be diminished, and it will cease to be of any political significance. Here, again, is the FBI, in the '70s, in operation.

Years went by, and the members of the National Caucus of Labor Committees continued their political efforts. Now, they are considered, Mr. LaRouche is considered, extremely controversial by many. Those he's considered controversial by, tend to be those whose policies are inconsistent with his, or those that he has named as operating against the best interests of the society and peoples of the United States. And we all know, that those people tend to be very powerful people....

Henry Kissinger, who we all know by name, and some probably remember by reputation and actions, was a very powerful man. Mr. LaRouche took exception with his policies, which he considered to be genocidal, particularly in the context of the financial policies, and the conditionalities imposed on the Third World in order to get money from the World Bank, and got into a serious row with Mr. Kissinger.

And Mr. Kissinger writes to (on his letterhead) William Webster, the Director of the FBI [Exhibit No. 4]. They had recently had a lovely social occasion together at the place called the Grove, where these powers associate, and frolic around, in various curious ways. And after that, he [Kissinger] appreciates having seen him there, and asks for the assistance of Bill Webster in dealing with "the LaRouche menace."...

Here is [Exhibit No. 5]— within the short period thereafter, "Buck" Revell, who was the head of counterintelligence for the

FBI, at the time, is sent this memorandum by William Webster, who had been contacted by David Abshire of PFIAB, that's the President's Foreign Intelligence Advisory Board. And these same parties, Henry Kissinger and his colleagues, are now raising before PFIAB, the question as to whether LaRouche, because he seems to have funding from sources that they don't understand, is operating as a foreign intelligence agent, and they want them to look into this.

Now, what that does, and the words are bad enough, but the reality is terrifying. This triggers the Executive Order I referred to earlier, Executive Order 12333, which allows virtually *{any form of conduct, any activity}*, to be undertaken, as long as it's under this national security cover. So, this was the beginning of a national security-covered operation against Mr. LaRouche and his colleagues....

The common denominator between all of these cases is twofold. It's, as I said, political targetting, and it's the Criminal Division of the Justice Department.

You probably also know, from your own experiences with colleagues who have run afoul of the situations that have been discussed, that the first place they try you, is in the press. Only *{then}* do they try you in the courts, once they've set the stage, once they've poisoned all the minds in the community against you, then, they haul you into court, where you can't get a fair trial, because the jurors who are sitting there, have been told for days, months, years, or millennia, what a bad person you are, and what horrible offenses you've committed against the moral or social fabric of the community.

Well, that's precisely what happened in the LaRouche case, probably more so than in any other case.... In the LaRouche case, the press began, not by accident, because we all know who owns the press: It's not owned by individuals, and as a matter of fact, there's an awful lot of ownership of the press

which represents certain political and financial interests.

So, the fact is that beginning in the same period of the 80s, a private financier in New York City, John Train, with reach into the media community, by virtue of his social and financial circumstances, convened a group of media types in a salon that he hosted in his apartment, to plan a press campaign against LaRouche, and his political movement. Their objective was threefold: to tar and feather Lyndon LaRouche and his colleagues as best they could; to advocate and press for prosecutions of any kind, in any place; and, ultimately, to destroy and jail LaRouche, and destroy the political movement which he headed.

Among those who attended this meeting – and there were several of them, that we have evidence of, collected over a period of years, and admissions by people under oath – were members of and persons associated with the intelligence community, as well as people with political axes to grind against Mr. LaRouche, such as the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, who has, historically, done everything it could, financially and editorially, to label Mr. LaRouche as an anti-Semite, as a fascist, as a racist, as a “Hitler,” a “little Hitler,” and some of the most scurrilous names we can imagine hurling in another person's face without basis.

All of these parties, collectively, – and unfortunately, this is the way these things operate; they don't operate above board, they operate under the table where you can't see them, because they don't flourish well in the light of day, but they grow well in darkness. They get together, and in fact, this has been referred to by others as part of the “secret government”: The powers that be that operate in conjunction with official agencies but are never seen or heard of. ...

I want to move on briefly and specifically to the LaRouche cases, which are, in fact, a series of cases, that began in 1984.

In 1984, Mr. LaRouche, under his name, sued NBC and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, in Federal court in Alexandria, Virginia, on libel charges, on the basis of the accusations which I've already told you about.

We tried that case. NBC lied through their teeth, in terms of what information we had. In fact, we had FBI documents that indicated that the NBC reporter had received proprietary and non-public information from four agencies of the federal government, with reference to Mr. LaRouche.

So they make the stories up, and then they leak them to people who want to use them against you. ...

We sued NBC in Alexandria, Va. As soon as that case was over, NBC in Boston, on the very day – I had finished our presentation and was packing up to go back to Boston, published a so-called “investigative series” of theirs, alleging that certain persons associated with the LaRouche political campaign, had made false credit charges against certain contributors. And they [NBC] had a couple of contributors who got up and said, “you know, I met these people, and I gave them 35 bucks, and the next thing I knew, there was 100 bucks charged to my credit card.”

Well, I'll say one thing. Mr. LaRouche is very controversial. And people who contributed to them, frequently came under various types of criticism for that contribution. It could be their wife who says, “what're you giving \$100 away? We need to buy new shoes for the kids.” Or, it could be a neighbor, or a child. And many times, the amounts of money were larger, so the reasons for opposing the contribution were even greater.

But, if you know anything about credit cards, the only way a person can re-capture money charged to his credit card, which has been charged to the account, is to say “it was unauthorized.” Those are the magic words. If you don't use the magic words, you can't collect the \$100. So, in order to

reverse a credit card charge, one must say, "I never authorized it."

Therefore, what you're alleging in that case – although the intent was probably not to make the allegation – but in fact you're alleging that the person did it without your authority, which could be a criminal act.

Now, they started an investigation around this, which they conducted for two years. It ultimately culminated in a trial in Boston.

Of course, another thing you'll all recognize from your personal experiences, is that when they want to charge you and they don't have anything, they charge you with conspiracy; because then, they don't have to prove anything! They just go around, tell a bunch of stories, and hope that the jury is poisoned against you, is going to link it all up somehow, and convict you. So "conspiracy" is the vehicle, and that's precisely what happened in Boston: LaRouche and his colleagues were charged with conspiracy, with a few other specific charges linked on as an afterthought.

We tried the case for seven months. We weren't even through with the government's case, when the case mis-tried. The reason it mistried, is that the jury had been led to believe that the case would have been over long before, which it would have, had we been able to concentrate on the evidence. But, because of the hearings that the judge was forced to conduct for literally months and months, on governmental misconduct, the case dragged on, and the jury sat in the jury box.

The jury ultimately got frustrated and ... wanted to go home, and the case mistried.

This is an article from the {Boston Herald} that printed that day. [Exhibit No. 6] I'm only showing it to you for one reason, not because of the highlight, "LaRouche Jury Would Have Voted `Not Guilty'" – although that's true, and those

come out of the words of the jury foreman, who was interviewed – but, in the first line of text, there are some very important words, from the foreman:

“‘We would have acquitted everybody at this point, and that’s based on prosecution evidence’, said foreman Dashawetz. “There was too much question of government misconduct in what was happening to the LaRouche campaign.’”

“Government misconduct.” Very seldom do you get a jury to see it, because the government fights you *{nail and tooth}*. They lie, they cover up evidence, they, in fact, deny information to their own agents, so that the agent won’t be in a position to have to intentionally not disclose it. These are common tactics, and that’s what happened here. Fortunately, in our case, we were able to show enough of it to the jury, so that the jury got the smell.

However, the government wasn’t about to quit, particularly having taken what was a serious public relations beating at that point in time. So, they decided to switch forums, come down to a much more favorable forum, – *{the}* most favorable forum – the Eastern District of Virginia: the so-called “rocket docket,” the home of almost every government agency, and government contractor in the country, with a few other pockets here and there.

They brought the case down to there, indicted the case, and brought us to trial. New charges, new defendants. LaRouche was also indicted, so he was one of the few who was also charged the second time – and forced the case from indictment to trial in 28 days.

There’s a great book, and it’s not a novel, it’s a factual book. It is the history of the case shown by the documents of the case; it’s called *{Railroad!}* and I commend it to your attention. If you’re to see how that system worked in this particular case, it’s all there, and it’s not somebody else’s

words, it's the words from the court documents.

In any event, LaRouche was convicted, as were all of his co-defendants, {*again*}, on conspiracy charges. That was the seminal charge, the rest were just tacked on. This time it wasn't credit cards. It was allegations of wire fraud, the allegation being that loans were taken from contributors, without intent to repay, or with reckless disregard of that fact that payment wouldn't take place.

Now, these were political loans, made in the political context, by political people, to a political candidate, and his political candidacy. Everybody knew that...

Back in Boston, the grand jury that was investigating the case, held certain businesses associated with Mr. LaRouche in contempt of court, for not producing documents which were under subpoena, which were being fought during a period of time based on various privacy grounds.

Twenty million dollars' worth of contempt sanctions were imposed. The government then sought to collect that \$20 million, by filing an involuntary bankruptcy against these organizations in Alexandria, Virginia, just prior to – not just prior – but at some point prior to the Alexandria indictments.

They also did this, {*ex parte*}. The government was the {*only*} creditor – in violation of federal law. But, by virtue of their {*ex parte*} petition to the judge, they were able to effect the closing of these four businesses, all of which were engaged in First Amendment advocacy and publication. These businesses were closed. They were seized by Federal marshals. They never reopened. The publications were never reprinted.

The \$20 million the government sought, was a ruse. In fact, what they intended to do, and what they did do, was close the conspiracy that they alleged in the Alexandria indictments, on the very day that they filed the bankruptcy. The point of the

bankruptcy being that from the moment a bankruptcy is filed, an order issued, that no one can pay any debts without order of the court. So it was physically impossible for any debts to be repaid after that, thereby creating a pool of persons who were owed money, who couldn't be repaid. They [the government] got five or six of these people to come forward and say, "I was promised repayment and didn't get it," and that was the basis of the conviction for loan fraud.

In any event, I want to say that we have fought as vigorously as anyone can through the appeals process, without success and through the {*mandamus*} process, 2255s in federal court. And are now at a stage, where, Ramsey Clark, former Attorney General of the United States, who has been with me on all of the appeals, – he joined the effort just after the sentencing of Mr. LaRouche and his colleagues in 1990. Recently, he wrote a letter to the Attorney General, asking for a departmental review of the LaRouche case. I'd like to read you some portions of his letter. He'll be here tomorrow to speak to you personally. I'd like to leave you with the following words of Ramsey Clark:

"Dear Attorney General Reno,

I have been an attorney in this case since shortly after the defendants were sentenced in January 1989 and appeared as co-counsel on appeal and on the subsequent motions and appeals in proceedings under 28 U.S.C. sec. 2255 and F.R. Cr.P. Rule 33. I bring this matter to you directly, because I believe it involves a broader range of deliberate and systematic misconduct and abuse of power over a longer period of time in an effort to destroy a political movement and leader, than any other federal prosecution in my time or to my knowledge. Three courts have now condemned the Department's conduct in this prosecutorial campaign. The result has been a tragic miscarriage of justice which at this time can only be corrected by an objective review and courageous action by the Department of Justice."

MANN: The session will come to order. The session will come to order.

We are pleased and honored to have with us today, the former Attorney General of the United States Ramsey Clark, who will make such presentation as he may choose. Attorney General.

RAMSEY CLARK: Thank you very much. It's a good feeling to be here with you again this year. I wish I could say it's been a good year for freedom and justice under law, but I can't say that. But at least, in this company, you know that the struggle goes on, and that we shall overcome.

I will, probably, unless my mind wanders, which it does, talk about three cases primarily. And I'll start and end, with the case of Lyndon LaRouche and his co-defendants. not because it's the Alpha and Omega, although it's about as close as a case gets to the potential perfidy of justice, but because it shows how bad it can be, and yet, it has, as so very, very few of these cases ever do, a positive side that we have to consider.

I came into the case after the trial. As a person who lives in the country and pays attention to these things, I followed it carefully. I knew something about the ways of the judicial district in which the case was filed and the meaning of filing a case there. To call it the "rocket docket" is a disservice, unless you identify the rocket, because if there's a rocket in present use that would be similar, it would be the so-called depleted uranium-tipped missile, the silver bullet used in Iraq.

In other words, it's a lethal rocket. It's not a rocket that sought truth or intended justice. ...

I was prepared, therefore, for what might happen. I had followed the earlier case in Boston, which, by any measure, was an extremely peculiar case, both in its charges and its prosecution, and in its history. I knew the judge there as a fellow Texan. His brother, Page Keeton, had been dean of the law school where I started out, down at the University of Texas. And he's one of the old school, that doesn't like tricks, falsity, or injustice. He became outraged with the prosecution, and did a lot. I can't tell you he did all that a judge could have done. I believe Odin would agree, though, he did a lot. And not many judges, who come through a political conditioning process, who have the courage to stand up to the power of the Executive Branch, to the FBI and others, and say the things that he did. And, that was almost an early end to a malicious prosecution.

But, in what was a complex and pervasive a utilization of law enforcement, prosecution, media, and non-governmental organizations focussed on destroying an enemy, this case must be number one. There are some, where the government itself may have done more and more wrongfully over a period of time. But the very networking and combination of federal, state, and local agencies, of executive and even some legislative and judicial branches, of major media and minor local media, and of influential lobbyist types – the ADL preeminently – this case takes the prize.

The purpose can only be seen as destroying—it's more than a political movement, it's more than a political figure. It {is} those two. But it's a fertile engine of ideas, a common purpose of thinking and studying and analyzing to solve problems, regardless of the impact on the {*status quo*}, or on vested interests. It was a deliberate purpose to destroy that at any cost. ...

And yet, all this law enforcement was coming down on them. We didn't have that kind of violence, that physical violence, in the LaRouche case. But the potential from one side was

entirely there. The day they went out to seize 2 million documents, as I recall (I may be off a million or 2 million), a big warehouse! These people produce a lot of paper, and it's not trash; it's not bureaucratic paper-keeping; you may not agree with it, but it's all saying things. They had several times more agents, armed, than the ATF force that initially attacked the Mount Carmel Church outside Waco on Feb. 28, 1993. They just didn't have people on the other side, who were shooters...

I guess I'm really still caught with the idea, the old idea of the First Amendment of the Constitution of the United States, that is ingrained in a lot of Americans, in particular, young lawyers, who are kind of idealistic and believe in the idea of freedom and the power of the word and the truth. I believe the truth can set us free. I think that's the struggle. The real struggle, is whether we can see the truth in time... The truth can set us free.

In the LaRouche case, they're book people. (I have to confess to an intellectual weakness: I find reading easier than thinking, so I read constantly, nearly blinded myself from too much reading. I've got 15,000 books at home, read most them, unfortunately. As you can tell, I haven't learned much, but I haven't stopped yet.) These are book people. They had publishing houses going on. Important publications. Non-profit stuff... **And the government comes in a completely** – these are just some of the peripheral things, that Odin and others might not have explained to you, but these are what they were about: {ideas}, information, social change! Meeting the needs of human people all over the world, humanity all over the world.

We're going to have a billion more people before the end of this millennium, century, decade, and the vast majority, 80% of them are going to have beautiful, darker skin. And they're going to live short lives, {short lives} of sickness, hunger, pain, ignorance, and violence, {unless we act radically}. And

these books have ideas! Some will work, some won't work, but they're ideas. They can be "tested in the marketplace," as we used to say.

And they [the government] come in with a {false} bankruptcy claim, against a non-profit publishing houses, and {shut 'em down!} What's the First Amendment worth, you know? "We'll silence you, you'll have no books out there."

And not only that: then they take people who were contributing and supposed to be paid back their loans to the publisher, and try to prosecute, falsely, on it. They put on witnesses, to give false testimony. From the tens and tens of thousands of contributors, and thousands of people who gave loans, they came up with a baker's dozen, roughly – 13, 14, 15 people – who got their feelings hurt, perhaps. And some who were mean-spirited enough to lie about it, and who didn't get their money back, although they were being paid back. Because anybody can have financial crunch, where you can't pay back.

Imagine what would happen to political campaigns in this country, if you enforced law strictly against those who are raising money like this, by inquiring about all the people who gave money; whether they got what they wanted, what they expected, and whether they were misled about it. Nobody could run for office.

We know in this society that we are plutocracy, that money dominates politics, absolutely dominates it: Read this new book {*The Golden Rule*} by Thomas Ferguson, University of Chicago Press, about the role of money in our democratic society, how it absolutely controls not just the elections, and not just the politicians, but the whole shebang! The media, the military, the industry, everything. And we call it "democracy."

We need some ideas, we need the good words out there. And that's why it had to be stopped, and that's why they came

after him.

I read the record – in addition to reading books, I read lots of records of trials. Absolutely no evidence to support a conviction there, if you take it all, if you exclude the parts that were false or venomous, there's not even a shell. But they had to say that this noble enterprise, agree or not with it, was corrupt. Corrupt – have nothing to do with it! It's corrupt! Nobody respects financial or other corruption. Destroy 'em that way.

They were put to trial, without any chance to prepare their case, and they made a valiant effort. And got consecutive sentences – unbelievable...

We've been trying in every way we can, others much more than I, to make the LaRouche case known. I personally have appeared at meetings in Europe and North America. There have been books and pamphlets and there's a constant flow of literature and verbal communication.

We've tried, for I can't tell you how many years right now, but several years, maybe four even, to explore the possibility of fair hearings in the Congress.

Hearings are risky in a highly political environment like that. ...

There's a continuing effort. I think it will bear fruit. We've asked the Department of Justice for a comprehensive review. Lyndon LaRouche has always asked for a review, not only of his case, but of all cases where there are allegations of serious misconduct, and usually names a bunch of 'em. And so, we've always done that. That's his vision. It happens to be my vision, too, of how you correct things.

But the capacity of the Department of Justice for self-criticism, is of a very low order. It has two offices that are charged with the responsibility. One's called the Office of

Professional Responsibility, and one's called the Office of the Inspector General, and neither have ever done anything very serious that I'm aware of. Maybe someone was caught stealing pencils, or something, taking home for the kids. That's about the dimension of their address.

So our efforts to secure a review of injustice; we've tried in the courts. We sought *{habeas corpus}*, which is the grand English – it's the Writ of Amparo; in the Dominican Republic, it's the grand old way of reviewing injustice and wrongful conviction – and we got short shrift. We had to go back to the same judge who gave us the fast shrift the first time!

The **[inaudible 54:09]** rocket docket.

So, we have to find solid means. The media's a great problem. The media's controlled by wealth and power that prefers the *{status quo}*, and it's very sophisticated in how it manages these matters. I can take a cause that they're interested in, that's virtually meaningless, and be on prime time evening news. And I can take on a cause of what I consider to be international importance of the highest magnitude, that they oppose, and shout from the rooftops, and you'd never know I existed. That's the way it works.

That's one reason that publications – the books and magazines and newspapers that spread the word – even though they're minor compared with the huge international media conglomerates that we're confronted with, but they reach thinking people, and they spread the word.

I think we'll get our hearing in time, and I think it'll be a reasonably short time, but I think to be meaningful, it's going to take a regeneration of moral force in the American people.

I'm both an optimist and an idealist, so you have to take what I say with a grain of salt. But I believe that the civil rights movement was the noblest quest of the American people

in my time. I think it was real, and vital, and passionate. And I think it consumed the energies and faith of some few millions of people. I mean, we really believed in it! We were marching and singing and doing! And then it kind of dribbled out. So that now we have this vicious fights that divide us.

We have to have a moral regeneration and energy and commitment and faith and belief, that we can overcome; that equality is desirable; that justice is essential; that a life of principle is only worth living; then we'll get our hearings. Then we won't need our hearings, but we'll have to keep on.

MANN: The session will come to order.

If anyone needs an introduction to the next presenter, I suggest you see him after the meeting. [laughter] We're delighted to have Lyndon LaRouche.

LYNDON H. LAROUCHE, JR: Just for the record, I'll state a few facts which bear upon the circumstances in which certain events befell me.

I was born in Sept. 8, 1922, in Rochester, New Hampshire, lived there for the first 10 years of my life, lived for the next 22 years of my life in Lynn, Massachusetts, except for service overseas. I moved to New York City, where I lived until July of 1983, and, since that time, except for a period of incarceration, I have been a resident of the Commonwealth of Virginia.

I attended university a couple of times, before the war or at the beginning of the war, and after it; and then had a career in management consulting, which lasted until about 1972, tapered off, sort of.

My most notable professional achievement was developed during

the years 1948-1952, in certain discoveries of a fundamental scientific nature in respect to economics, and my professional qualifications are essentially derived from that.

In the course of time, in 1964, approximately, I was persuaded that things were being done to change the United States, which, from my view, were the worst possible disaster which could befall this nation. And thus, while I had given up any hope of political improvement in this country before then, to speak of, I felt I had to do something. So I became involved part time, from 1966 through 1973, in teaching a one-semester course in economics, largely on the graduate level, at a number of campus locations, chiefly in New York City, but also in Pennsylvania.

In the course of this, a number of these students who participated in these classes, became associated with me, and, out of this association, came the birth of a nascent political organization, as much a philosophical organization as political. Our central commitment was Third World issues and related issues, that is, that economic justice for what is called the Third World is essential for a just society for all nations. I became particularly attached to this, during military service overseas in India, where I saw what colonialism does to people. And I was persuaded at the time, as I believe a majority of the people who were in service with me, was that we were coming to the end of a war, which we had not foreseen, but which we had been obliged to fight. And that if we allowed the circumstances to prevail that I saw in the Third World, we would bring upon ourselves some kind of disaster, either war or something comparable down the line.

And that was essentially our commitment as an association.

We became rather unpopular with a number of institutions, including McGeorge Bundy's Ford Foundation. About 1969, we made a mess of a few projects he was funding, by exposing them. And we also became unpopular with the Federal Bureau of

Investigation, perhaps on the behest of McGeorge Bundy.

In 1973, according to a document later issued under the Freedom of Information Act by the Federal Bureau of Investigation, the New York Office of the Federal Bureau of Investigation, acting at all times under supervision of Washington headquarters, hatched a plot to have me eliminated, or to induce the Communist Party U.S.A., that my elimination would solve a number of their problems. There actually was an abortive attempt on me during that period. I knew the FBI had been involved. I couldn't prove it then, but I knew it, and, later, a document appeared showing that.

From that point on, during the 1970s, until the end of COINTELPRO, we were constantly beset by the FBI. Our main weapon against the FBI was jokes. We used to make some jokes about the FBI, which we would pass around, to try to persuade them to keep off our tail, but they kept coming, and all kinds of harassment.

Then, in 1982, there was a new development. I sensed it happening, but I received the documents later: The events which led to my, what I would call, a fraudulently obtained indictment and conviction and incarceration.

It started, according to the record – of which I had some sensibility this was going on at the time – of Henry Kissinger, the former Secretary of State (with whom no love was lost between us), went to William Webster and others, soliciting an FBI or other government operation against me and my associates. This led, as the record later showed, to a decision by Henry Kissinger's friends on the President's Foreign Intelligence Advisory Board, recommending an operation against me and my associates. This was adopted during the same month of January by Judge Webster, the Director of the FBI, who passed the implementation of this instruction along to his subordinate, Oliver "Buck" Revell, recently retired from the FBI, I believe.

The first inkling I had of this, was in about April of 1983, at which time a New York banker, John Train, who is very intelligence-witting, shall we say, of the private bank of Smith and Train in New York City, held a salon at which various government agents, private individuals, the Anti-Defamation League, for example, and also NBC-TV News, the *{Reader's Digest,}* the *{Wall Street Journal}*, and others, were represented.

The purpose was to coordinate an array of libels, a menu of libels, which would be commonly used by the news media, in an attempt to defame me, and hopefully, from their standpoint, to lead to criminal action against me and my associates.

In January of 1984, this attack came into the open, launched by NBC-TV, which had been a participant in this salon of Train's, which launched the pattern, which was the pattern of coverage by all U.S. news media – major news media, and many minor news media. From the period of the end of January 1984, through the end of 1988, I saw no case of any significant coverage of me or mention of me, in the U.S. print media, particularly the major print media, the Associated Press, in particular, which was an active part of the prosecution, in fact, or in the national television media, network media, especially; not a single mention of me which did not conform to the menu of libels concocted by this salon, which had been established under John Train, as part of this operation.

This salon, including the Anti-Defamation League, NBC-TV, others, the Associated Press, actively collaborated, beginning sometime in 1984, with forces inside the government, which were determined to have a criminal prosecution against me and my associates. The criminal prosecution was launched at about the time of the 1984 presidential election, in October-November 1984. And from that point on, it was a continued escalation, until a Federal case in Boston led to a mistrial, occasioned largely by government misconduct in the case, in May of 1988.

Following that, on or about October 14 in Virginia, a new prosecution was opened up, and that led to my conviction in December of 1988, and my sentencing, for 15 years, in January 1989. I believe Mr. Anderson has described the nature of the case. And that resulted in five years of service in Federal prison, from which I'm now released on parole.

The motivations of the case against us, I think, are, in part, obvious, perhaps partly not.

In 1982-83, there were two things which greatly excited my enemies. Number one, I had been involved, in 1982, in presenting a proposal which was based on my forecast in the spring of 1982, that a major debt crisis would break out in South America, Central America, and the expectation that Mexico would be the nation that would have a debt crisis. I'd been involved with many of these countries and personalities in them, in projecting alternatives to this kind of inequitable system, where the "colonial nation" had been replaced by the term "debtor nation." And the debt of South America, Central America was largely illegitimate, that is, it was a debt which had not been incurred for value received, but had been done under special monetary conditions, under the so-called floating exchange rate system, where bankers would come to a country, the IMF in particular, would say, "We just wrote down the value of the currency; we're now going to re-fund your financing of your foreign debt, which you can no longer pay on the same basis as before."

So I proposed, that the debt crisis be used as the occasion for united action, by a number of governments of South and Central American countries, to force a reform in the international debt relations, and to force a reform within international monetary relations. This report was entitled {*Operation Juárez*}, largely because of the relationship of President Lincoln to Mexico during the time that Lincoln was President; with the idea that it was in the interest of the United States to accept and sponsor such a reform, to assist

these countries in the freedom to resume development of the type which they had desired.

This report was published in August of 1982, ironically a few weeks before the eruption of the great Mexico debt crisis of '82, and was presented also to the U.S. government and the National Security Council, for the President's information at that time. There was some effort, on the part of the President of Mexico, to implement my proposal in the initial period of the debt crisis. He had, at that time, some support from the President of Brazil and the government of Argentina. But under pressure from the United States, the government of Brazil and Argentina capitulated, and President José López Portillo, the President of Mexico, was left, shall we say, "hanging out to dry."

As a result, in October of 1982, he capitulated to the terms which were delivered to his government and people around him, by people such as Henry A. Kissinger, who made a trip to Mexico at that time, to attempt to intimidate the Mexicans to submitting to these new terms. This was one issue between me and Kissinger, and his friends.

The second issue was, that sometime about December of 1981, a representative of the U.S. government approached me, and had asked me if I would be willing to set up an exploratory back-channel discussion with the Soviet government, because the Soviet government wanted, according to them, an additional channel to discuss things. And I said I didn't reject the idea, I said, but I have an idea on this question of nuclear missiles. It was becoming increasingly dangerous, forward-basing, more precise missiles, electromagnetic pulse, we're getting toward a first strike. It would be very useful to discuss what I proposed in my 1980 election campaign, with the Soviet government, to see if they'd be interested in discussing such a proposal. This might prove a profitable exploratory discussion.

And so, from February of 1982, through February of 1983, I did conduct such back-channel discussions with representatives of the Soviet government in Washington, D.C. Those were somewhat fruitful, but ultimately abortive. Kissinger and others became aware of this discussion, during the summer of 1982, and their circles were very much opposed to that. The general view was expressed, that I was getting "too big for my britches," and I had to be dealt with: on the question of debt, which some of these people were concerned about, and on this question of strategic missile defense, where I had this proposal, which the President adopted, at least initially, in the form of what became known as the Strategic Defense Initiative. And when the Strategic Defense Initiative was announced by the President on March 23, 1983, there were a lot of people out for my scalp.

Those are the at least contributing factors, in what happened to me. But they may not be all. There probably are others, as well....

We have, in my view, a system of injustice whose center is within the Department of Justice, especially the Criminal Division of the U.S. Department of Justice. The problem lies not with one administration or another, though one administration or another may act more positively or more negatively. You have permanent civil service employees, like Deputy Assistant Attorney General Jack Keeney and Mark Richard, who are coordinators of a nest of institutions in the Criminal Division, which show up, repeatedly, as leading or key associates of every legal atrocity which I've seen.

This is the case with the so-called Frühmenschen operation, which is largely an FBI operation, but which cannot run without cooperation from these people. ...

We have an out-of-control Justice Department, in my view, where the rot is not in the appointees, as much as it is in the permanent bureaucracy. We have a permanent sickness, in the permanent bureaucracy of part of our government.

In my case, when the time came that somebody wanted me out of the way, they were able to rely upon that permanent injustice in the permanent bureaucracy of government, to do the job. As in the Frühmenschen case, the Weaver case, the Waco case, the case of Waldheim, the case of Demjanjuk, and other cases. Always there's that agency inside the Justice Department, which works for contract, like a hitman, when somebody with the right credentials and passwords walks in, and says, "we want to get this group of people," or "we want to get this person."

My case may be, as Ramsey Clark described it, the most extensive and the highest level of these cases, in terms of the duration and scope of the operation. ...

So my case is important, in the sense it's more extensive, it's more deep-going, long-going. But when it came to getting me, it was the same apparatus, that, I find, in my opinion, was used in these other cases. And that until we remove, from our system of government, a rotten, permanent bureaucracy which acts like contract assassins, using the authority of the justice system to perpetrate assassination, this country is not free, nor is anyone in it. ... That's my view of the matter. Thank you. [applause]

MANN: Thank you.

J.L. CHESTNUT: You and I had a little chat in Selma, Alabama. ... I guess you can understand, that even somebody like me, sometimes, feels {*overwhelmed*}, and wonders whether or not America is just a lost cause. I hate to sound that way, but after 40 years, I've got {*serious*} reservations about whether we can save this country, about whether this country even {*wants*} to be saved.

LAROUCHE: Well, I take an evangelical view of this. I've been associated with many lost causes in my life – as you have – and, once in a while, we win them. [laughter] ...

The problem of people, as I see it, is people don't trust the leadership; and I don't blame them for not trusting their leadership. I blame them for being too pessimistic. And it's up to us and others, to get enough people moving, to create a movement.

Like the case, just, of Martin Luther King. Now, I never personally met Martin Luther King, but I watched him closely. And I know something about Martin Luther King, from people who knew him, and his circumstances. And here was a man, he was a good man, he was a preacher, a Baptist preacher, I don't know. They run to this way and that way.

But one day, somebody appointed him, nominated him, to be a leader of the civil rights movement; out of a crowd, so to speak. He took the job, as an appointee, like a federal appointee! Only this was a civil rights movement. He went from crisis to crisis, in a few years, from the time that he received that appointment, until he went to his death, knowing he was facing death.

And in that period of time, he made a number of public speeches of great power and pith. Each of those speeches corresponded to a point of crisis in the history of the civil rights movement. And I saw, on television, and I read in the recorded speeches, I read a man who had gone into private, into his own Gethsemane, probably inspired by reading the New Testament, and said: "I will drink of this cup." And he came out with an *{idea}*, with a lot of people swarming around him. But he came out with the *{idea}*, and he presented a concept, which took a whole people who were looking to him and the civil rights movement; and he *{ennobled}* them.

He said, "You're not fighting for African-American rights.

You're fighting for everybody's rights! You're fighting to make the Constitution real!" And it was a new idea, a different idea. And, as he did with his "Mountaintop" speech that he gave just before he went – again, a man who had walked into Gethsemane and said, "Yes, Lord, I will drink of this cup, as my Savior before me." And he went out, and he drank of the cup; and he inspired people.

Now, we don't know who among us is going to be the great leader of this period. But we know, as the civil rights people of the 1960s, who had been at the civil rights business for many centuries, in point of fact, many of them with a conscious family tradition. They assembled together. They picked people from their midst as leaders; and among these leaders, was a Martin Luther King.

And I think, if enough of us assemble today around these kinds of issues, and show the nation that there *{is}* something moving, something which is of concern to the average citizen, that from among those we gather, together for that purpose, we will find the leaders we need.

[closing music]